

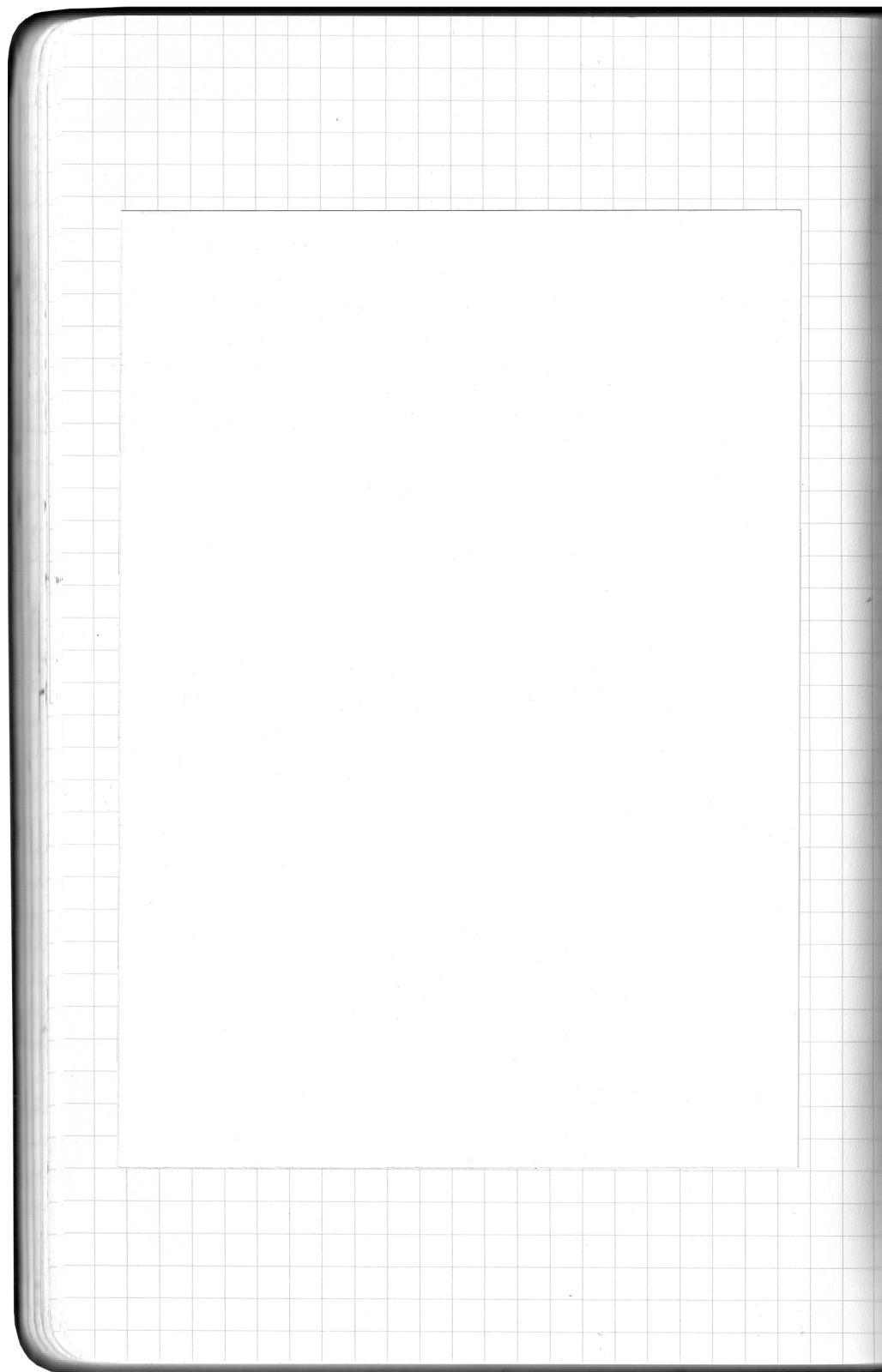
Deze bundel bevat: SCANS_

1_Maatschappijkritiek

2_Proces doorheen twee reizen

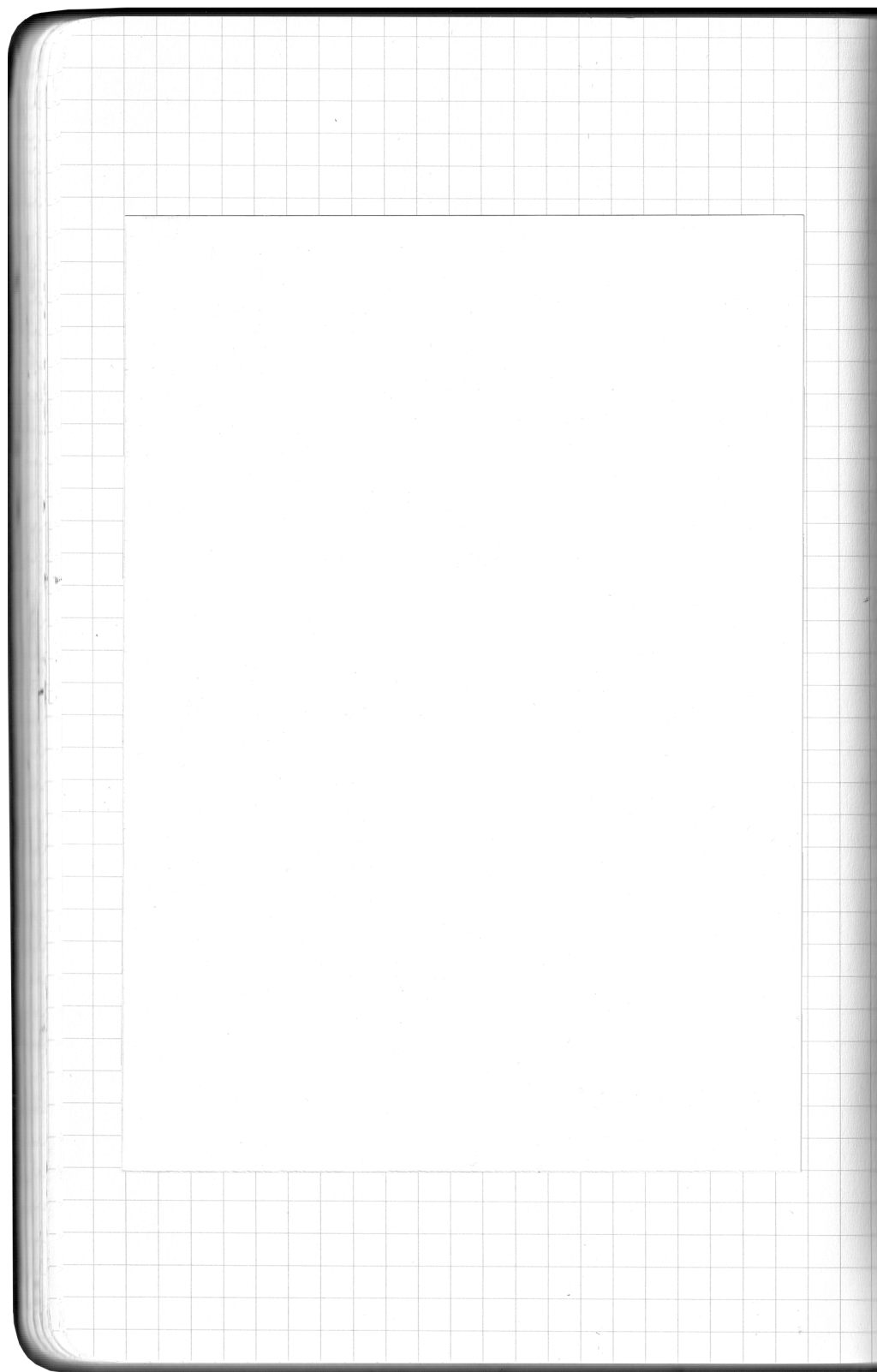
3_Preproductie kortfilm

4_Beeldend en theoretisch
referentiekader

La nuit déshabille le jour,
comme le chat fait à son tour.

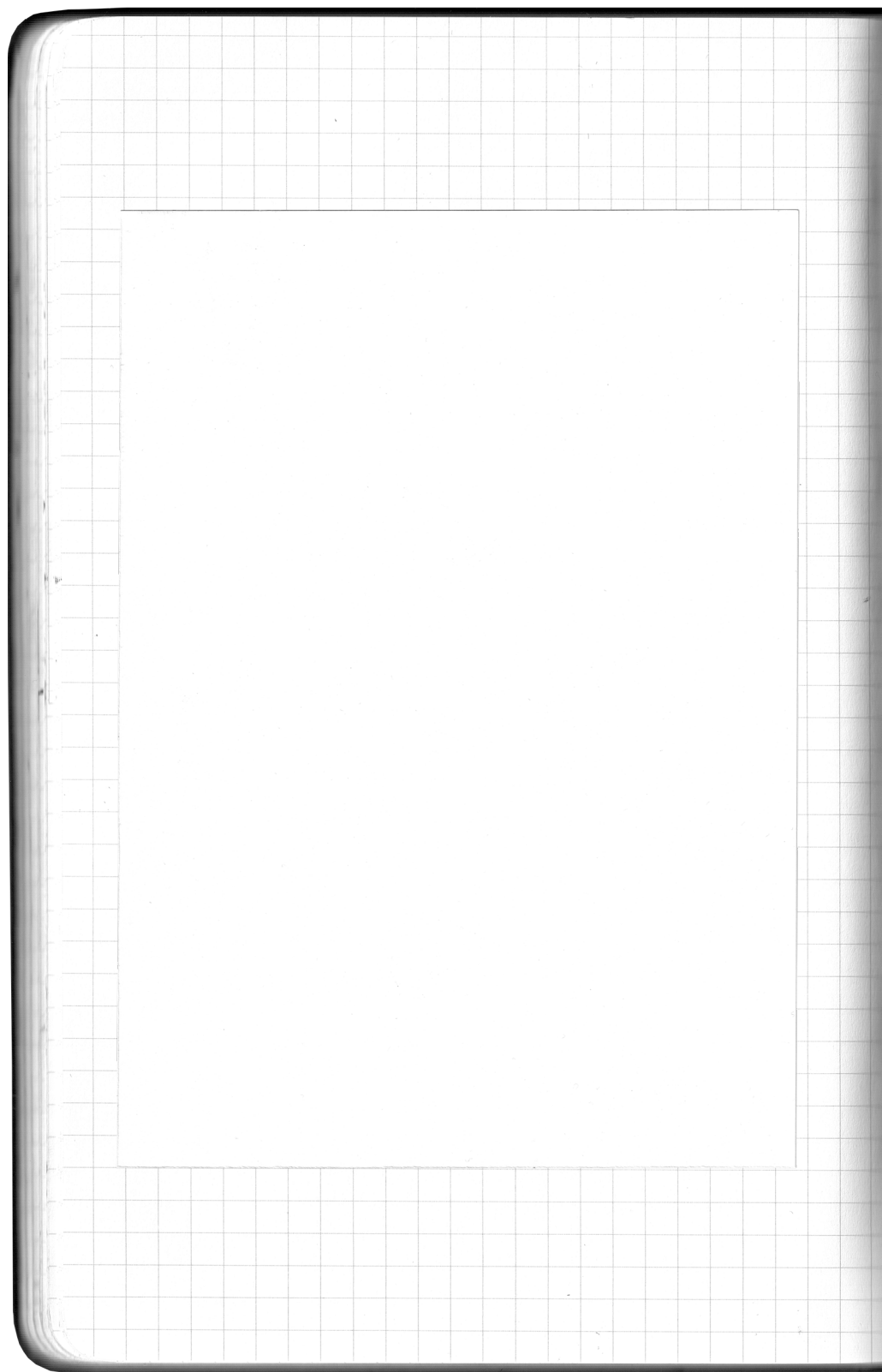
Le jour rejoint la nuit,
l'animal que donc je suis.

Marine Boey
Masterproefnota

Faculteit Architectuur KuLeuven
Campus Sint-Lucas Gent
Academiejaar 2017-2018

Promotor Carl Bourgeois
Co-promotor Hugo Vanneste

“Vivre c’est passer d’un espace à un autre en essayant le plus possible de ne pas se cogner.”

- Georges Perec

Zo'n 10 000 jaar terug heeft het domesticeren van de natuurlijke wereld sapiens gebracht waar hij vandaag staat, te midden van een technologische revolutie die er maar niet in slaagt om ecosysteem-aarde te voorzien van een positief toekomstscenario. Sinds 2002 ontstond in de Westerse grafiek van productiviteit en werkgelegenheid voor het eerst in de geschiedenis van de mensheid een nieuw verschijnsel: hoewel de maatschappij steeds productiever wordt en in stijgende lijn blijft groeien, begint de curve van de werkgelegenheid aan een vaste koers naar beneden.¹ Deze ont koppeling is rampzalig binnen een kapitalistische economie, wanneer de grote mensen-massa's 'de race verliezen tegen de machine' en in armoede belanden. Een recent onderzoek² voorspelde dat tegen 2033 maar liefst 47% van de jobs in de Verenigde Staten een hoog risico lopen om overbodig te zijn. Het is dus begrijpelijk dat de massa's onrustig worden in een wereld waar de 8 rijkste mannen evenveel rijkdom bezitten als de armste helft van de wereldbevolking. Het zijn die grote kapitalisten die alle touwtjes in handen hebben, ook als het gaat over technologische vooruitgang. Men heeft dus gelijk om te vrezen voor de toekomst van technologie en de ontwikkelen van A.I. die ten dienste zal staan van een kleine menselijke elite ten koste van de 99,99% van de andere aardbewoners.

Het neoliberale kapitalisme creëert overdag een constante gevaar situatie, 'de mythe van de tekorten', hoewel men vandaag een overvloed aan rijkdom

produceert die minstens elke wereldburger zou kunnen voorzien van een comfortabel leven zoals die van de westerse middenklasser, moet 99% van de wereld bevolking rondkomen met spreekwoordelijke kruimels. De kapitalisten hebben er alle baat bij om ons te verdelen, dat heeft de geschiedenis al vele malen bewezen; racisme, seksisme, alle mogelijke vormen van discriminatie en tal van fobieën ten opzichte van al wat niet 'de vooropgestelde norm' volgt. En oorlog voeren wanneer dat economisch interessanter is dan vrede waarborgen, ondanks de slachtoffers. 'As long as it's a golden skeleton..'

De oervorm van alle discriminatie tot op vandaag, gaat voorbij het menselijk ras en wordt door de grote meerderheid van de menselijke wereldbevolking toegepast, ongeacht sociale klasse, afkomst, geslacht... Speciesisme: is het discrimineren op basis van soort. Wat in de praktijk neerkomt op het discrimineren van diersoorten door homo sapiens. Deze vorm van discriminatie gaat voorbij aan alle mogelijke conflicten binnen het menselijk ras, nl. de universele verstandhouding dat wij als 'mens' superieur zouden zijn aan andere diersoorten. Eén van de fundamentele problemen als het gaat over hoe sapiens kijkt naar andere diersoorten is dat wij de vervelende gewoonte hebben om andere diersoorten te interpreteren en vergelijken aan de hand van menselijke constructen zoals logica, menselijke zintuigen, hiërarchie, taal, ... Deze behoren althans tot de wereld van de mens en hoewel dieren vergelijkbare gedragingen lijken te

vertonen, kunnen we onmogelijk achterhalen hoe de wereld van elke diersoort laat staan van elk dier als individu en diens ervaring ervan in elkaar zit.³ So what? Ok, indien het bij de theorie zou blijven. Maar dat zijn de theorieën die onze wereld vormgeven en bepalen dat dieren niet binnen dezelfde ethiek vallen als mensen en bijgevolg in de morele kelder belanden.

Ondertussen zijn we in tegenstelling tot wat de meerderheid gelooft, niet met bijna 7,5 miljard + de paar wilde dieren die tot nu toe aan de destructieve aard van sapiens zijn kunnen ontsnappen, maar wel met 7,5 miljard + ongeveer 70 miljard gedomesticeerde dieren. De domesticatie van een aantal diersoorten, bedoeld voor de consumptie van hun lichamen of hetgeen ze met bovennatuurlijke mate produceren zal uiteindelijk niet alleen het begin van de mensheid op aarde hebben mogelijk gemaakt, maar hoogstwaarschijnlijk ook ons einde betekenen. Een eerlijk discours over waar we als mensheid naartoe gaan kan niet gevoerd worden zonder onze verhouding tot onze mede aardbewoners te bestuderen. We moeten daaruit leren, en snel!

God is dood. Sinds de opkomst van nieuwe religies zoals het humanisme en liberalisme, heeft elke individuele sapiens de taak gekregen om zichzelf als deel van de meest vooruit staande diersoort te beschouwen. Dat is een logische evolutie geweest die hand in hand gaat met wetenschappelijke vooruitgang. Vandaag lijkt het wel of

we met onze cognitieve capaciteiten wanneer vergeleken met de huidige technologie en bijvoorbeeld Artificial Intelligence, dan toch dichter staan bij onze niet-menselijke aardbewoners dan we graag bekennen. Dit bewijst dat we er als maatschappij, dankzij precies ontwikkelde tools zoals taal en verfijnde motoriek samen in zijn geslaagd om te staan waar we vandaag staan. Want wat is één mens, één rechtstaande-aap zonder maatschappij? Een nachtelijke ontmoeting met een kat kan dit laten doordringen. Terwijl de dag ons de illusie geeft dat we ondertussen zelf een gedomesticeerde soort zijn geworden, dit wil zeggen: volledig afhankelijk van het systeem (geld, werk, informatie, sociale media...) om te overleven, kan de nacht ons leren dat we niet zijn wie we overdag beweren. Dat de mythes die we ons ondertussen eigen hebben gemaakt doorprikt kunnen worden. Eens we hebben leren leven met onze dierlijkheid en eenzaamheid, pas dan kunnen we een wereld scheppen voor wie we zijn en niet voor het spektakel of hetgeen we beweren te zijn. Kan de kat een spiegel vormen voor wie we willen zijn en welke wereld we nodig hebben om dit waar te maken?

**'The spectacle is the
self-portrait of power,
in the epoch of its
totalitarian
management of the
conditions of
existence.'**⁴

De nacht is zowel een tijd als een ruimte die vandaag nog steeds instaat om impulsen op te vangen die overdag geen plaats krijgen. De nacht is de plaats voor transgressie, rebels gedrag, hopeloosheid, eenzaamheid, maar evenzeer inspiratie en verwondering. De nacht is restruimte. Misschien is de nacht ook wel de openbare tijd die ontbreekt aan de openbare ruimte. Wat zijn we met de meest fantastische architectuur als we steeds langer moeten gaan werken? en er dus zelden of nooit van kunnen genieten. Noteer: er is een verschil tussen werken en gaan werken. Werken doe je voor jezelf, dat doe je zelfs zonder het echt te beseffen, dat gaat over het essentiële en noem ik Labour. Gaan werken daarentegen noem ik Work. Het is datgeen je moet doen om te kunnen overleven. Wanneer Labour en Work samenvallen vandaag, mag je spreken van een geprivilegieerde positie, want dat is zeker niet voor de grote meerderheid van de bevolking het geval. Opgelet, ik kijk niet neer op job's die op het eerste zicht niet de meeste prestige uitstralen. Iemand die in een socio-economische situatie is opgegroeid die hem/haar stimuleert om aan zelfontwikkeling te doen en het toch het liefst van al fabriek werker of papierschuiver wil zijn en dat altijd al heeft gewild, is een gelukkig mens. Rosa Luxemburg zei terecht: 'Wie niet beweegt, merkt zijn ketens niet.' Maar net als andere dieren zit sapiens met een uiterst sturend fenomeen: het overlevingsinstinct. Dat zorgt ervoor dat we geluk kunnen vinden in de meest ongelukkige situaties, maar dat is niets

waar we ons als maatschappij op mogen baseren. Is de nacht een laatste common van vrijheid die in haar duisternis lijkt te ontsnappen aan alles wat het daglicht kan zien? De essentiële driften en verlangens die 's nachts tot uiting komen in de vorm van uitspattingen en escapisme dienen benoemd te worden voor wat ze zijn. Wat ons mens maakt dient centraal te staan. In de huidige dagdagelijkse maatschappij lijkt het erop dat het kapitalisme dat niet voor de grote meerderheid kan voorzien. De *conditions of existence* moeten opgeëist worden door de bevolking, alleen dan kan de spektakelmaatschappij gebroken worden. De aardbewoners hebben niets te verliezen dan hun ketenen, ze hebben een wereld te winnen: (en hoewel het voor ecosysteem-aarde al eens te laat zou kunnen zijn) **aardbewoners verenigt u!**

Hoezeer we als mensen graag geloven dat we elk een eigen wil hebben en dat ieder van ons een uniek en complex individu is, blijkt onze psyché echter eenvoudig te achterhalen. Hoe de meeste van onze keuzes terug te koppelen vallen aan tekenende gebeurtenissen uit onze jeugd, maar vooral hoe we als mens niet buiten context kunnen begrepen worden. Context is alles. De sociale klasse en het werelddeel waarin we geboren worden bepalen hoe we gedurende ons volwassen leven vooral bezig zullen zijn met het waar maken van dromen of het compenseren van trauma's. Daarom brengt de nacht onbedoeld twijfels en angsten aan het licht die onlosmakelijk verbonden zijn met maatschappelijke constructen

van de dag, ontdaan van eufemismen en dagblindheid.

De nacht verandert je en staat je niet toe om terug te keren naar hetgeen je daarvoor dacht te zijn. 's Nachts verdwijnt de laatste mens van het toneel. Weg met het spektakel! Weg met antropocentrisme! De nacht is aan de katten.

De nacht is de plaats waar de kat haar ware aard toont, overdag een schijnbaar gedomesticeerd wezen dat door zijn mensen gevoederd dient te worden, 's nachts ongetemd, perfect in staat om zelf muizen te vangen en niet zonder het bijhorende plezier.

Deze architectuurpraktijk van de nacht is er één die zich, in tegenstelling tot de meesten, bekommert om de toekomst van de mens als diersoort en symptomen van een ziek en aftakelend systeem aan het licht brengt. Vandaag in de oppositie, morgen als voortrekker en vormgever van een wereld voor een nieuwe aardbewoner, een wereld door en voor katten, niet voor schapen. (Met alle respect voor die wollige viervoeters).

De nacht fungeert als een anti-dag, een up side down, een parallelle wereld. Een plek waar vrij kan verbeeld worden binnen het narratief van een werkelijk maatschappelijk kader, zonder tot bouwen te moeten overgaan. Een architectuurpraktijk die zich verzet tegen symptoombestrijding, zoals stedelijke acupunctuur-projecten of het heropwaarderen van kansarme gebieden tot de verheerlijking van de favella. Die vooral trendy en politiek-correcte projecten zijn van welgestelde westerlingen, die met de beste bedoelingen veel kwaad aanrichten. Een praktijk die architectuur beschouwt als een medium om te spreken over de wereld, en waarvan het bouwen slechts één van de mogelijke resultaten is en vaak zelfs niet de beste.

'If design is merely an inducement to consume, then we must reject design.

If architecture is merely the codifying of bourgeois model of ownership and society, then we must reject architecture.

If architecture and town planning are merely the formalization of present unjust social divisions, then we must reject town planning and its cities. Until all design activities are aimed towards meeting primary-needs. Until then, design must disappear. We can live without architecture.'⁵

Het narratief dat de soundtrack vormde van mijn eerste trailer, hier gerecycleerd om opnieuw mijn verhaal in te leiden:

23/02/18

De nacht is als een kat, ongetemd.

De nacht is de plaats van de chaos, die ons mens maakt.

Het is in de nacht dat je jezelf tegenkomt en de wereld.

De nacht is de plaats van het onbestemde,⁶ het is economisch onbeduidende, waardeloze ruimte.

De nacht is de ruimte van het onbezit.

De nacht is de ruimte waar diegenen in nood elkaar ontmoeten.

In deze tijd van urgentie citeer ik Brel: "il nous faudra bien du talent pour être vieux, sans être adulte." En 'talent' volgens Brel: "le talent ça n'existe pas, le talent c'est d'avoir l'envie de faire quelque chose."

De nacht is de parallelle wereld die ik ontdek, onderzoek naar mijn utopie, een Field-guide voor de nacht, voor niemand en iedereen.

Erro ergo sum (I wander, therefore I am)⁷

Mijn masterproef vertrekt vanuit een persoonlijke lezing van de nacht, die voortkomt uit een jarenlange fascinatie voor dat om de 24 uren wederkerend fenomeen. Als kind had ik last van insomnia, eens puber maakte insomnia plaats voor hevige nachtmerries, vandaag brengen twijfels en vragen over de essentie van het mens zijn mij opnieuw in de nacht. Ook dat lijkt wel een wederkerend fenomeen. Iedereen heeft ogenschijnlijk een eigen relatie tot de nacht, met eigen spoken die getemd moeten worden. Ik ga op zoek naar collectieve spoken, die elke sapiens wel eens zal komen kwellen. Dit lijkt het juiste moment om de confrontatie aan te gaan met al wat zich voor mij schuilhoudt in de duisternis van de nacht.

Dé nacht bestaat niet, ze is allesomvattend, ze kruipt, schuift, schijnt, daalt overal. De schijnbare doorlopende urbane nacht kan gelezen worden als 'het anders opdelen van de ruimte' die we overdag denken te kennen. De nacht is duisternis maar ook en vooral verlichting, binnen en buiten. Het licht achter een raam als teken van een wakkere of rusteloze ziel, de artificiële verlichting van de straatlantaarn. Daarom deel ik de nacht op in 'nachtkamers'. Nachtkamers zijn plaatsen buiten de wereld, ze bestaan in ieders lezing van de ruimte. Een nachtkamer overstijgt de reeds aangehaalde 'Mythes' van de dag, ze gaat vooraf en voorbij aan het status quo. Een nachtkamer gehoorzaamt niet aan principes zoals

Domesticatie, hiërarchie, het einde van de geschiedenis, religie, normen, traditie, eigendom, functie, grondgebondenheid, schaal... Nachtkamers zijn een common, ze behoren tot niemand en tegelijk tot iedereen, ze behoren tot de verbeelding. De urbane nacht is ook het allerm minst één duidig en varieert van stad tot stad en buurt tot buurt. Deze passage doorheen de nacht gaat uitdrukkelijk niet op zoek naar het 'menselijke night-life' dat louter een vorm van escapisme is, maar net naar de slapende stad. Wanneer alle zekerheden over structuren die overdag heersen samen met de zon onder gaan, wordt de stad een maquette die niet is vastgelijmd. De urbane nacht is een vervreemdende plaats die ons nieuwe inzichten kan brengen over wie we zijn en waar we naartoe gaan. Daarom is de meest verlichtende nacht de urbane nacht.

**My resistance aims for depth, depth
as the condition of darkness.**

**My resistance aims for darkness,
darkness as the residency of what
we dream.**

**My resistance aims for darkness, the
residency of shadows, the unknown.**

**My resistance works through the
thickness of substance
as entry to the depth of darkness.**

**My resistance is driven by my fasci-
nation of darkness,
the immaculate unknown.⁸**

Nachtkamers

Het fragment

Een architecturaal fragment licht op in de duisternis. Het staat op zichzelf en vraagt niet om verklaring. De architectuur van het schijnbaar nutteloze doet dromen van wat allemaal mogelijk is in de wereld van de nacht, en die we moeten opeisen voor de wereld van de dag. Een architectuur van vragen en niet louter van antwoorden. Een architectuur van duisternis, waarin licht tot haar recht komt. De fragmenten uit de nacht vertellen elk een eigen verhaal over materialiteit, over compositie, over schaal. Ze vertellen iets over het essentiële, over het maken van vrijheid en beleving.

De prop

De props maken deel uit van de mise-en-scène van een bepaalde setting. Of het bekomen beeld werkelijkheid is of niet doet er niet toe aangezien de illusie van een andere wereld gemaakt is. Anderzijds zorgt de nevenschikking van de prop en de gecreerde setting wel voor een doorbreken van mythes. Het werkelijke voorkomen van een prop laat de kijker vragen stellen over wat die net dacht te hebben gezien. De prop is een tool voor verbeelding, maar evenzeer een tool voor het verbreken van illusies. Wanneer prop en mise-en-scène het verst mogelijk van elkaar verwijderd zijn wordt een juxtapositie zowel vervreemdend als poëtisch. Twee tegengestelden, die lijken te(gen) spreken over éénzelfde wereld.

De inversie

De vervreemding van een verlaten en artificieel verlichte stad, veegt alle zekerheden die aan de dag structuur geven, van tafel. De nachstad lijkt een decor te zijn, een set die ligt te wachten tussen twee opvoeringen van de dag door. Daarom is de nacht een ruimte die systematisch een omgekeerde lezing van het gekende aan rijkt. Een omkering is een bewuste en radicale transformatie, het gaat niet opzoek naar *common ground* of compromissen. In de negatieve tekening bestaat de upside down: ruimtelijk dezelfde wereld, maar met een tegenovergestelde betekenis. De nacht is een inversie, het negatief, het omgekeerd nadenken. Ik teken duisternis en juist daar verschijnt er licht, want het is in de diepste duisternis dat flarden van het existentiële schuilen, in elke aardbewoner en in elke ruimte.

De afstand

De drempel betreden die de duisternis aankondigt, brengt een weerstand met zich mee, die moet wenen en met de tijd een overgave aan de nacht mogelijk maakt. Het is een afstand doen van hetgeen we denken kennen, maar ook een afstand waarop de nacht wordt waargenomen tot het laten binnendringen van de nacht tot het binnenste van onze persoon. Eerst is er de gaskamer, de meest fysieke barrière tussen ons en de nacht, een bescherming, dan zijn er de spoken. Ook zij, wachtend om herontmoet te worden zodat we ze leren benoemen en hen terugroepen uit hun ballingschap.

Het licht

Een raam dat niet uitgedoofd is, is één van de 1000 ogen van de nacht, en zo is er altijd wel ééntje. s' Nachts ben je nooit echt alleen. Kan de nacht de tijd zijn waarop men een her verovering doet van de tijd die ons overdag wordt ontnomen met de meest onbeduidende en waardeloze bezigheden zoals 'centen verdienen'? Een publieke tijd die ontbreekt aan publieke ruimte, een 'common tijd' waarop er niet wordt geshopt, gegaan, geduld. Een tijd buiten de tijd. Een tijd voor het zijn, voor het willen zijn, een tijd waarin revolutionaire ideeën worden gevormd en gedeeld. Over de nacht spreken we onder gelijken.

De scheiding

Overdag scheiden we elementen van elkaar door een lijn, zwart op wit. Een lijn op een blad of een lijn in de ruimte. Het zijn scheidingen. In de nacht krijgen scheidingen een nieuwe betekenis: "kijk, dit bescherm ik." Deze lijnen zijn wit op zwart en lijken ruimte te beschermen tegen invasie of versnippering. Ze ontstaan in de tekening, waarin de nacht wordt verbeeld.

Het oppervlak

Een oppervlak licht op, onder de lantaarn die erop bevestigd is, net op de scheiding van twee eigendommen. s' Nachts wordt licht geschenen op een ander huis, een huis dat zich niets aantrekt van eigendomsgrenzen en juist haar centrum vindt op de gemene muur, voor de helft het ene huis, voor de andere helft bij haar buur. De doorbroken scheimuur kan verbeeld worden als de structuur van het samenwonen, van het delen eerder dan verdelen, van het gemeen hebben. s' Nachts schijnt licht op mogelijke commons, die de ware aard van het mens zijn zichtbaar maakt: we zijn sociale dieren die meer baat hebben bij samenwerken en delen dan bij concurreren met elkaar.⁹ Achter gesloten gevels en donkere ramen bestaan deze potentiële ruimtes in de diepte van de duisternis, ze liggen in de coulissen van het spektakel dat we dagelijks voeren, maar het decor bezit de potentie van een wissel, op ieder moment, die nooit uitgesloten is. Wanneer datzelfde oppervlak horizontaal wordt gelezen, wordt grens open ruimte en autoriteit vrijheid.

De kruising

Ontdaan van haar gebruikers, wordt het kruis 's nachts en andere ruimte of een ruimte voor het andere. Wat betekenen wegmarkeringen, borduren en bermen, bochten en verspringende lichten wanneer de gebruiker van het toneel verdwijnt? Een vervreemdende scenografie, waar we overdag zo blindelings aan gehoorzamen. En misschien is dat wel niet het enige waar we overdag blindelings in de ritmiek van uren en minuten slaaf van zijn. Een deconstructie van gekende, geleerde codes bevrijdt de geest van sapiens uit haar gevangenschap.

De huiskamer

Een huiskamer wordt omgeven door duisternis. Achter de muur: duisternis. Onder de vloer: duisternis. Boven het plafond: duisternis. Hoeveel duisternis? Duisternis laat zich niet meten. Hoezeer de sluier van de nacht alle ruimte lijkt te verbinden, scheidt duisternis ons af van elkaar. De mens onder de sluier wordt in zichzelf gekeerd, de muren van de kamer waarin je je bevindt zijn dreigend, ze benadrukken de eenzaamheid van diegene die s' nachts wakker ligt, buitengesloten uit de wereld van de slapende. Huizen worden gevierendeeld, de functionele kamer wordt tegenover de gevoelskamer geplaatst. Binnenkant en buitenkant worden uit elkaar gescheurd en komen oog in oog te staan met elkaar, met een deel van zichzelf. De losgekoppelde kamer gedraagt zich net als zijn bewoner, hij dwaalt eenzaam door de nacht, en weet wanneer de dag terug is, dat die eenzaamheid hem nooit meer kan verlaten.

**The passage through the urban
nightscape may reanimate
feelings long lost or awaken
memories. It can lead to the
discovery of hidden possibili-
ties, to the unfolding of fanta-
sies. Yet walking into the urban
night may also unfurl an anxiety
veering towards a self-expen-
diture that makes a return to the
day difficult if not impossible.
Although nothing is certain, the
nothingness that one attains at
the end of the night, however, is.¹⁰**

Tijdens mijn reis naar de nacht was ik onder andere opzoek naar mogelijke existentiële ontmoetingen, die buiten de anonieme beleefdheid van het dagelijks spektakel kunnen plaatsvinden. Lange tijd dacht ik dat geen zo'n ontmoeting had plaatsgevonden, maar niets was minder waar. Het is dan ook niet voor niets dat ik de kat als een personage of metafoor gebruik in mijn verhaal over de nacht. Net als in 'L'animal que donc je suis' waarin Jacques Derrida het Westerse idee van het mens zijn versus het dier zijn deconstrueert, gaat het hier om een kat van vlees en bloed. Derrida spreekt over een kat die hem in zijn naaktheid aankijkt en hij de blik van 'de ander' in het gezicht van de kat ervaart. Die kat is niet elke kat, het is niet de kat van Alice in Wonderland of uit andere verhalen, ook gaat het niet om de idee van 'een kat'. Het gaat net als bij mij onder andere om een specifieke kat, die mij heeft gezien vanuit zijn eigen standpunt en mij met één blik uit elkaar doet vallen, van individu naar dividu. De kat die ik tijdens de eerste nacht van mijn reis ontmoette op de korenmarkt en me toe liet om hem/haar te filmen tijdens het spelen met een muis (ook die was van vlees en bloed) is de 'andere' die ik heb ontmoet. De nacht is als een kat, het kijkt je aan en scheurt je uit elkaar, het kleedt je uit. La nuit déshabille le jour, la nuit déshabille le monde, comme le chat me déshabille à son tour, le temps d'un regard. La société se retrouve nue et pleine de honte devant mes yeux. Het is in de nacht dat ik mezelf ontmoette, of toch een deel.

Dit is een verhaal over de mens, aka. homo sapiens en zijn mede-aardbewoners, anno 2018. Dit is een samengaan van verhalen van een vrouwelijke sapiens met angst voor de nacht, maar eigenlijk vooral voor de dag. Wanneer de gewoonlijke crisismomenten naderen, waarbij een masterproef een onmogelijke opgave lijkt en je op het punt staat om de handdoek in de ring te gooien, denk ik aan diegenen die nooit de kans hebben om te doen wat wij hier doen. Aan hen draag ik deze masterproef op en alle andere aardbewoners, die maar al te vaak vergeten worden, omdat ze stemloos zouden zijn. Dit gaat over architectuur als medium om een ander verhaal te brengen, een beter verhaal, over ons allen en onze leefomgeving.

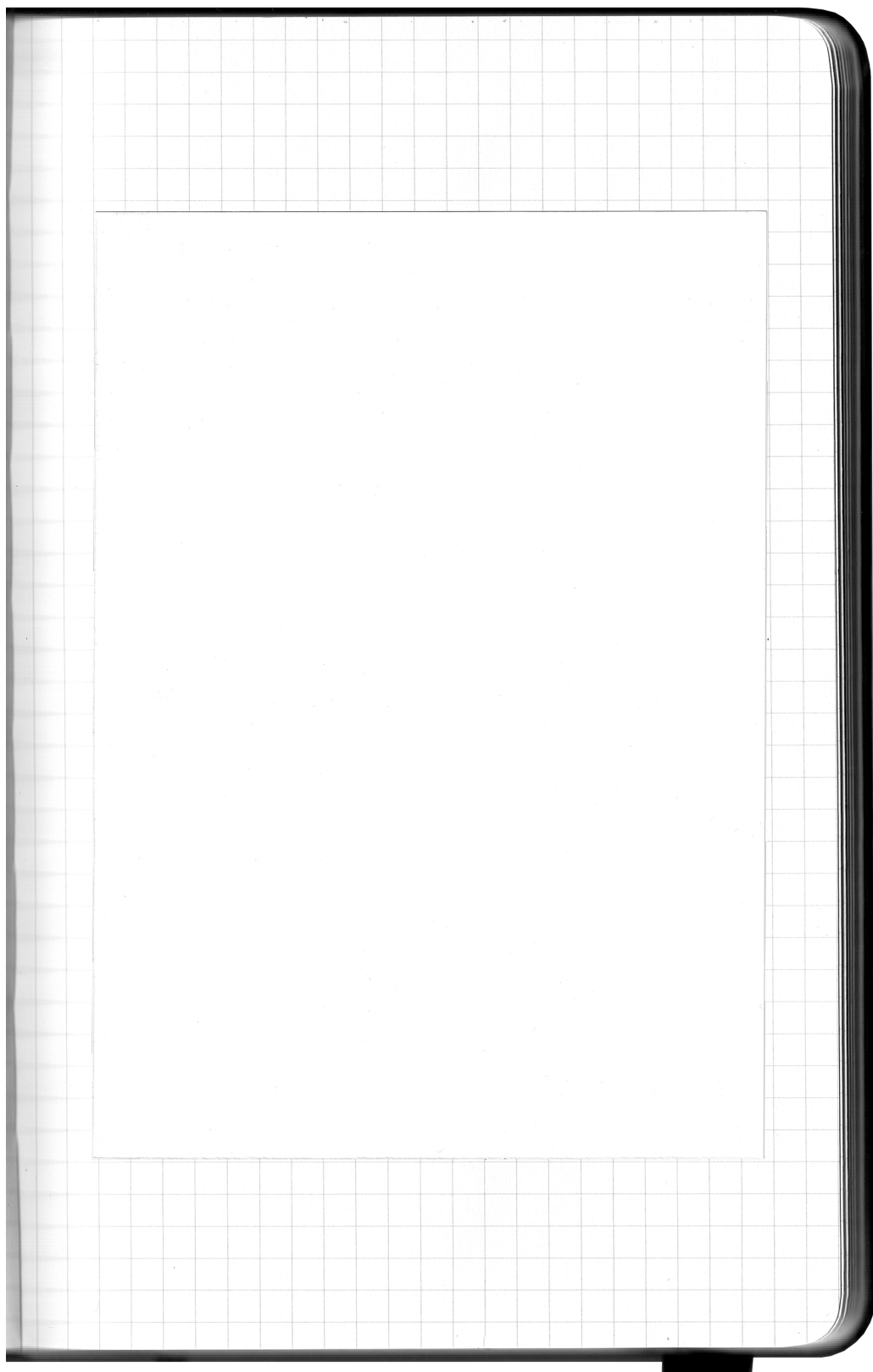
To engage with the strangeness of nocturnal urban life also means engaging the foreignness within oneself. The nocturnal cityscape reflects the psychic condition of the one who journeys along its passages. The flaneur may find himself less inhibited as he moves restlessly through the artificially illuminated streets. And yet, because this unencumbered movement goes in tandem with the disintegration of all certainties structuring the everyday and leads to a radical self-doubt, the question at issue is: can the flaneur wake into a new day?¹¹

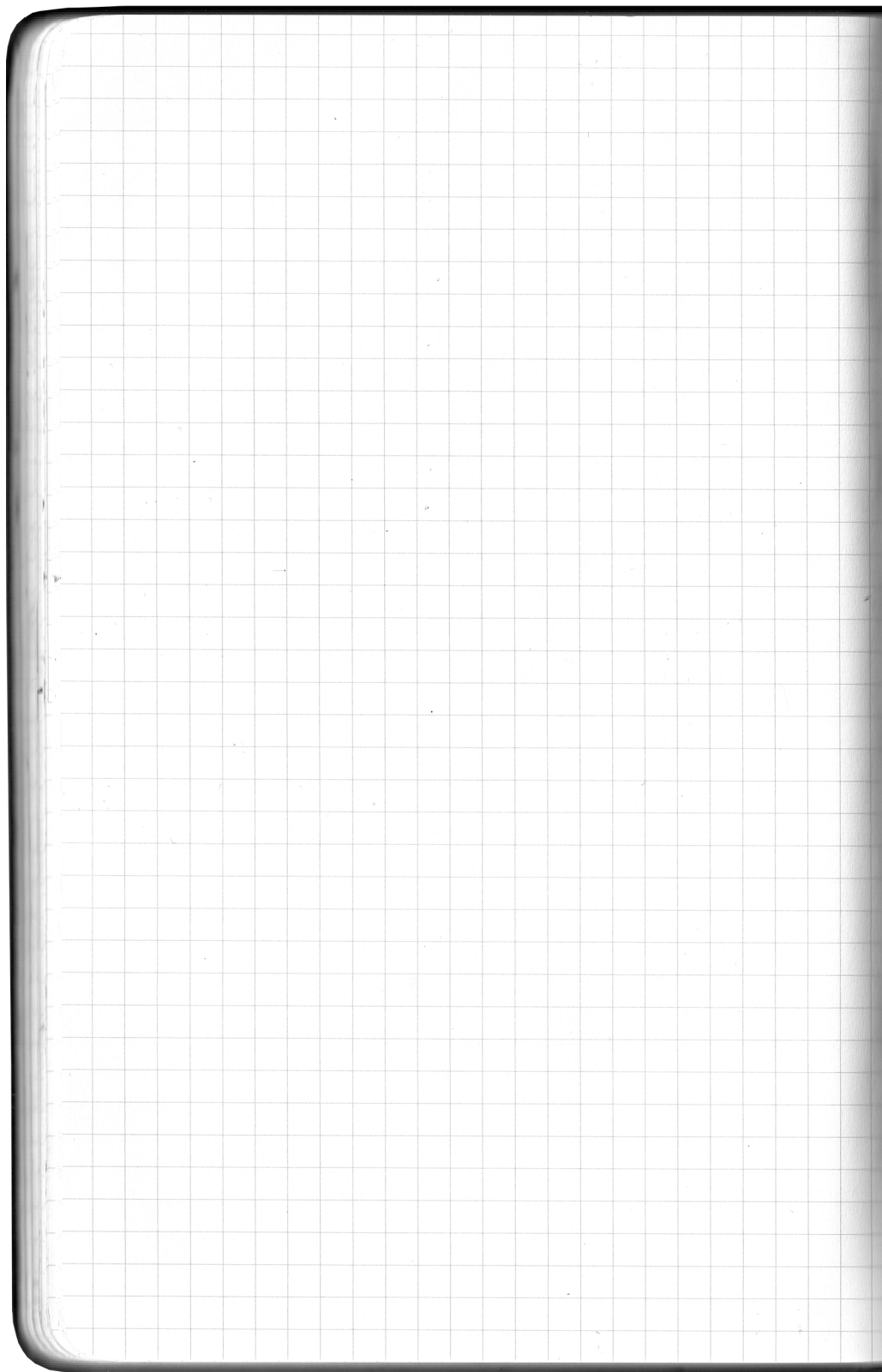
“Hegel designates philosophy as the inverted world. He means that compared to what is normal for the normal human being, philosophy looks like something upside down, yet is fundamentally that orientation which is proper to Dasein itself.”³

Heidegger

1. U.S. Department of labor, bureau of labor statistics: Productivity and costs' Geraadpleegd op 15 oktober 2015 via <https://decorrespondent.nl/298/de-race-tegen-de-machine/89032371406-b3aa6fc9>
2. Harari, Y.N. (2017). *Homo Deus: A brief history of tomorrow*. London: Vintage
(Carl Benedikt Frey an Michael A. Osborne, (2013) *The future of Employment: How susceptible are jobs to computerisation?*)
3. Heidegger, M. (1995). *The fundamental concepts of metaphysics: World, finitude, solitude*. Indiana: Indiana University Press
4. Debord, G. (1971) *De spektakelmaatschappij*. Parijs: Editions Champ Libre.
5. Natalini, A. (1971). *We can live without architecture*. Geraadpleegd op 10 april via: <https://en.wikipedia.org/wiki/Superstudio>
6. Cuyvers, W. (2007). *Musea voor actuele kunst, van het bordeel via de school naar Ikea*. Geraadpleegd op 4 februari 2018 via <https://www.dewit-teraaf.be/artikel/detail/nl/3206>
7. Bronfen, E. (2013). *Night passages: Philosophy, literature, and film*. New York: Columbia University Press.
8. Van den Berghe, J. *Manifesto: Learning to know about the first dimension in architecture*. Geraadpleegd op 20 maart via: <http://www.jovandenberghe.be/architecture/manifesto>
9. Kropotkin, P. (1902) *Mutual aid: a factor of evolution*. Geraadpleegd op 4 april via: <https://theanarchistlibrary.org/library/petr-kropotkin-mutual-aid-a-factor-of-evolution>
10. Bronfen, E. (2013). *Night passages: Philosophy, literature, and film*. New York: Columbia University Press.
11. Bronfen, E. (2013). *Night passages: Philosophy, literature, and film*. New York: Columbia University Press.

Masterproof Marine Boey 2018

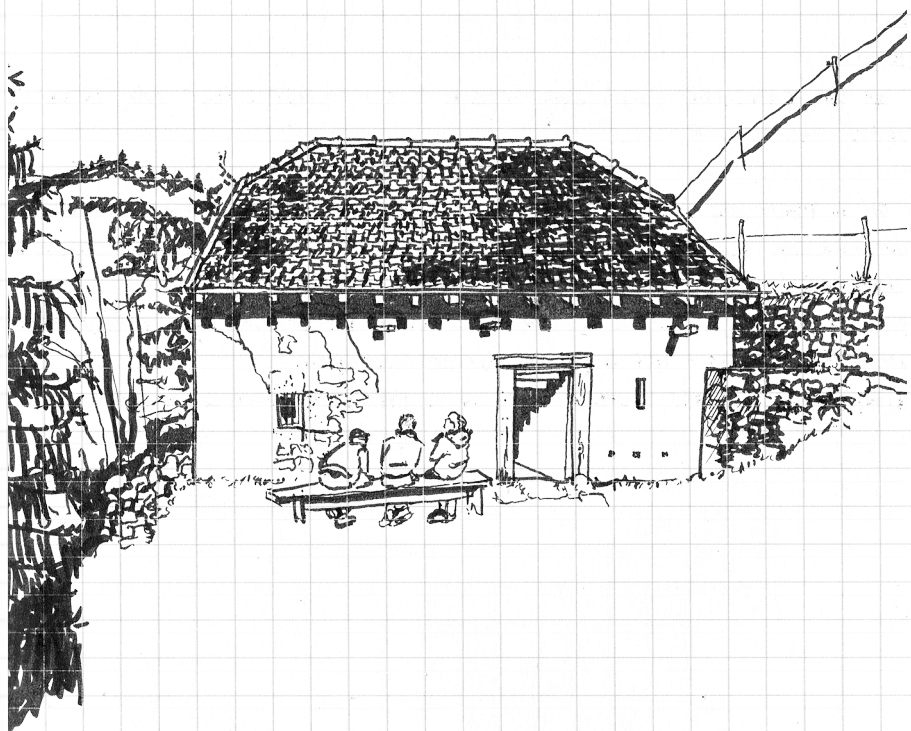

SCHETSBOEK_SCANS
van twee reizen

Montavoix

23/11/2017 - 29/11/2017

7:58

DE GAMELLEN ZIJN LEEG MAAR DE LIPPEN TITTELEN NOG NA. DE CURRY VAN DE KOOKPLOEG HEEFT VNAAMEN OESMAKT. TE AM - METS SPECIEK TE DOEN MAAKTE NET OP TIJD DE ROCKETSTOVE AF, WAAR WIJ DAN OP KONDEN WOKKEN. ELEDONRE & IK ZIJN VANDAAG EEN KORTE EXCURSIE GAAN MAKEN TOT AAN DE RIVIER, WAARINDE WATERVAL HAARZELF VERWERPT, DE QUEVE DE CHEVAL, OVER KOP. WE KREGEN DE MOEDIGE INSENING OM HIER EENS EEN ZWEMMETJE TE WAGEN. HET HELDERE, KOLKENDE WATER NODIGT ONS UIT. DE BOMEN VAN MONTAHOIES ECHT EEN GROENE BONDJAS AAN, DIE HUN LIJKT WARM TE HOUDEN. OP DE WEG TERUG, WANDELDE IK LANGS HET WE-TJE OM DE WATERVAL TE PROBEREN SPOTTEN. DAAR MAAKTE IK OOK DEZE RHETS VAN HET TOILET, "VUE SUR LE VESSE LANGS VANACHTER". HET LIJKT NIET EEN WATERVAL, MAAR EEN RIVIER.

TOEN IK TERUG WAS LEER ETENSTYD OPMEUW AANGEBROKEN, VANDAAT KREGEN WE DE LANKEVERWACHTE PAIN 'CAMPAGNOU' BRUN. VOOR ONS MET HUMMUS, VOOR DE OMNIVOREN ONDER ONS AMERICAIN & CONTÉ KAAS.

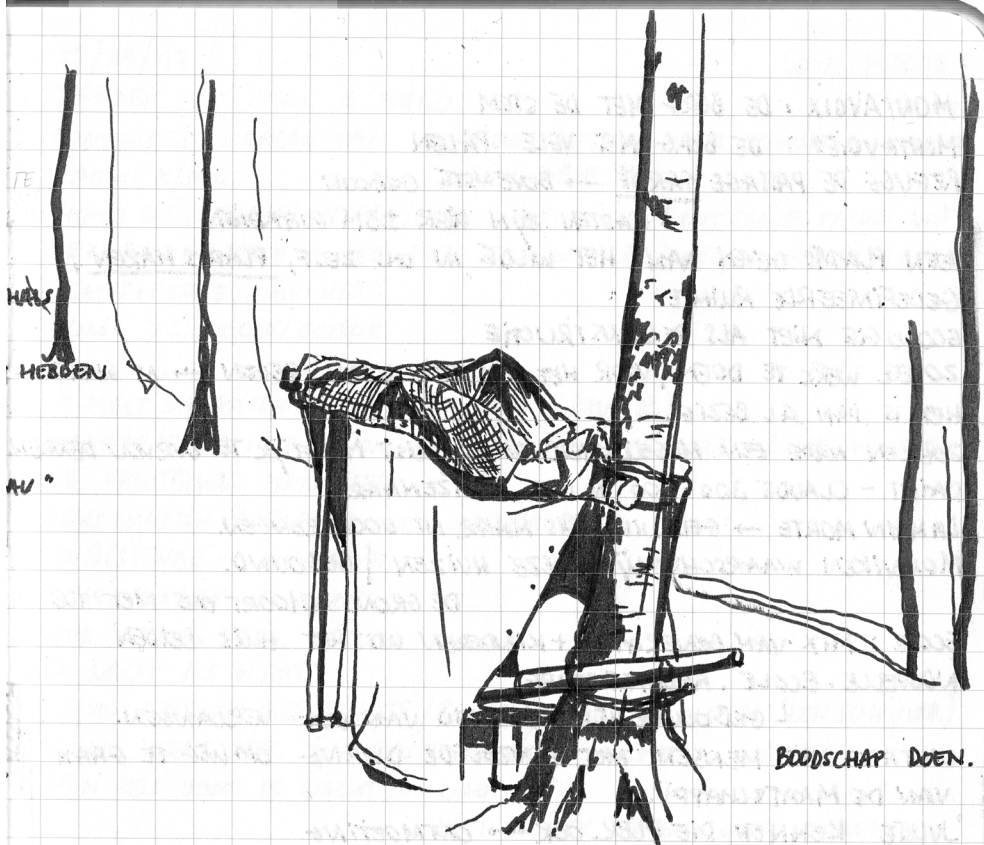
NA HET MIDDAG, OF BETER GEZEED 14u - ETEN BEGONNEN WIJ WEREN MET 'ONZE FAMILIE' VAN HET SWIJDEN VAN DE GROENTJES..

AJWIN, LOOK, WORTEL, ZOETE PATAT, COURGETTE, PAPRIKA & GEMBER.

EEN PLUIM VAN DE VLAAMSE
GAAT.

AN ENCHANTED FOREST

VERHAAL WIM

SITUATIONISTEN, FERNAND DELEGNY

AFKEER VAN SCHOLEN & EVOLUTIE NAAR BOEKHOUDELIJKE OPLEIDING

AANTREKKINGSKRACHT TOT KRAAFLIJKE, VUULIJKE, DE RESTRUCTIE / PUBLIEKE
WERKEN MET CRIMINALEN, VERLIJKING IN HANDELINGEN

RUIMTE

→ OPZOEK NAAR EEN TERREIN

JURA = KALKSTEENLANDSCHAP

LEVENDE MATERIAAL

MONTA VOIX → 21 HECTARE GROOT 400M - 900M

CONTRADICTIE: AANGEZIEN DE PUBLIEKE RUIMTE MET MEER BESTRAAT, DAN
BEGIN IK VOOR MIJZELF. DAT TERREIN KOPEN OM DIE RUIMTE TE MAKEN
NIETS HIER IS 'VAN MIJ' NER BIJ MIJZELF BETROKKEN

HET BEGRIIP 'REFUGI' < REFUGIUM

& FORESTIER = DE VREEMDELING / VLUCHTELING (ETYMOLOGIE)

WIM CUYVERS → DWALER IN HET BOS

TITEL. ARCHITECT, KUNSTENAARS

HOUT KAPPEN ALS ECOLOGISCHE ACTIE. ELK JAAR 1000 HECTARE BIJ

= NATUURLIJK

MONTAVOIX : DE BERG MET DE STEM

MONTAVOIES : DE BERG MET VELE PADEN

REFUGE DE PASSAGE GARDE → BOVENSTE GEBOUW

└ GASTEN ZIJN HIER ± 3M GUARDIEN

EEN PLAATS GEVEN AAN HET WILDE IN ONS ZELF, PLAATS MAKEN,
GEDEFINEERDE RUIMTE

ECOLOGIE NIET ALS RECONSTRUCTIE

ZOVEEL WERK TE DOEN, VOOR HET ARTISTIEK WERK BEGON → NT WAAR
HET IS DAN AL BEZIG.

ZOEKEN NAAR EEN MOGELIJKHEID OM ZO JUIST MOGELIJK TE DURVEN DENKEN.
SAINT - CLAUDE 300-400 N. CHR. KLUIZENAARS.

LAMAIN MORTE → GEBRUIK HUIS MAAR NT DOORDRONGEN.

MONNIKEN WAARSCHIJNLIJK DEZE HUIZEN | GEBOOND.

DE GROND BEHOORT ONS MET TOE

ECOLE : MIX VAN GENERATIES + KINDEREN WIT HET HUIS LEIDEN.

NOUVELLE . ECOLE . ARCHITECTURE

└ GEBOWDE WERKELIJKHEID VAN EEN VERLANGEN.

CONTACT MET MENSEN MET EENZELFDE DWANG OM WEG TE GAAN
VAN DE MAATSCHAPPIJ.

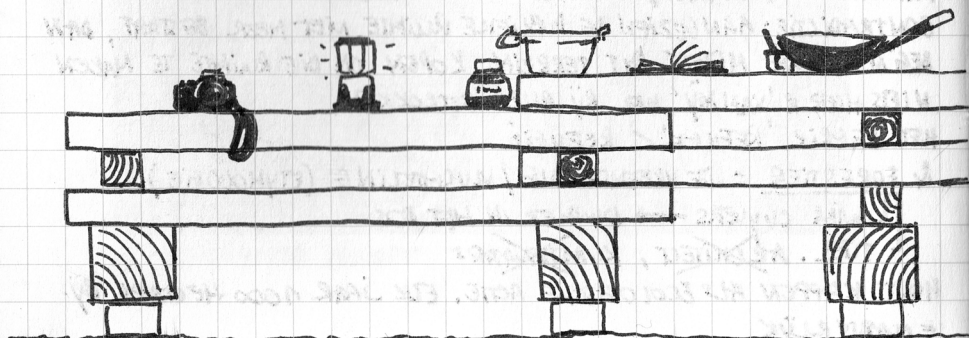
JULIE KENNEN DIE PLEK OOK → ONTMOETING

WANNEER JE DINGEN DOET DIE NIJ NT AANVAARD ZIJN

HET UNIVERSEEL GEBRUIKEN & LEZEN VAN RUIMTE = CONTACTEN

DAT KAN NIET IN DE PRIVÉ RUIMTES DIE WE ONTWERPEN

DE OVERTREDING IS → HET INSTANT HOUDEN VAN DE REBEL
EXISTENTIEEL MOMENT.

25/M/17

VOOR: MIDDAG

GESPREK MET CARL & HUGO

CONVENIES. KRACHT VAN OPPOSITIE, GEVAAR VOOR OPNAME & VERLIES
NAOMI KLEIN AAN SUBVERSIEVE KRACHT.

→ HOMO ONTMOETINGSPLAATSEN LANGS AUTOSTRADES → LETTERLIJK PAUZE MET
BENEDICINO/SYSTEEM & EEN SNEL TERUG WEG. RUIMTELIJKE VERTALING VAN
TRANSGRESSIE. LEVINAS
KUNST > ARCHITECTUUR

↓ MOET EMPATISCH & ZORZAAM ZIJN (PAUL R.)
ARCHITECTURE IS ART, OR IT IS NOT ARCHITECTURE. LODE JANSSENS
THE FRUITBOWLS MANIFESTO

DENIS DUJARDIN CHILPER 3 OVER OPENBAARHEID.

ONBESTENDE → ONGEBOUW

REGENERATIEVE VD NACHT

DER NIEMEL VOOR BERLIN

DE NACHT ALS PLAATS

BLIJVEN SPREKEN OVER RUIMTE/RUIMTELIJKHEID (H. NIET ALS EEN SCHRIJVER)

HUGO HEEFT HEEL ZIJN MASTERPROEF 'S NACHT'S GELEED

MIJN REIS DOOR DE NACHT → WAAR?

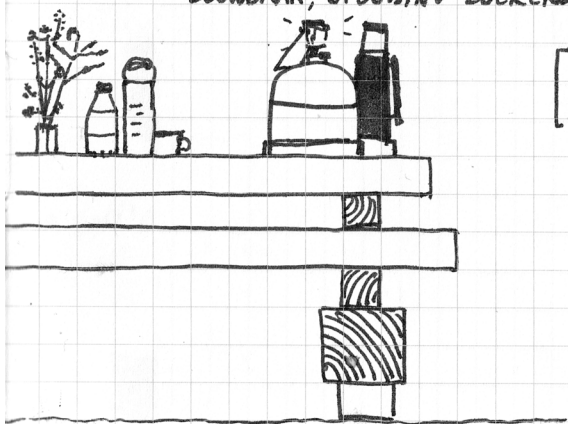
NIET OPZOEK GAAN NAAR EXTREMEN
DOORSNEE NACHT CAPTEREN.

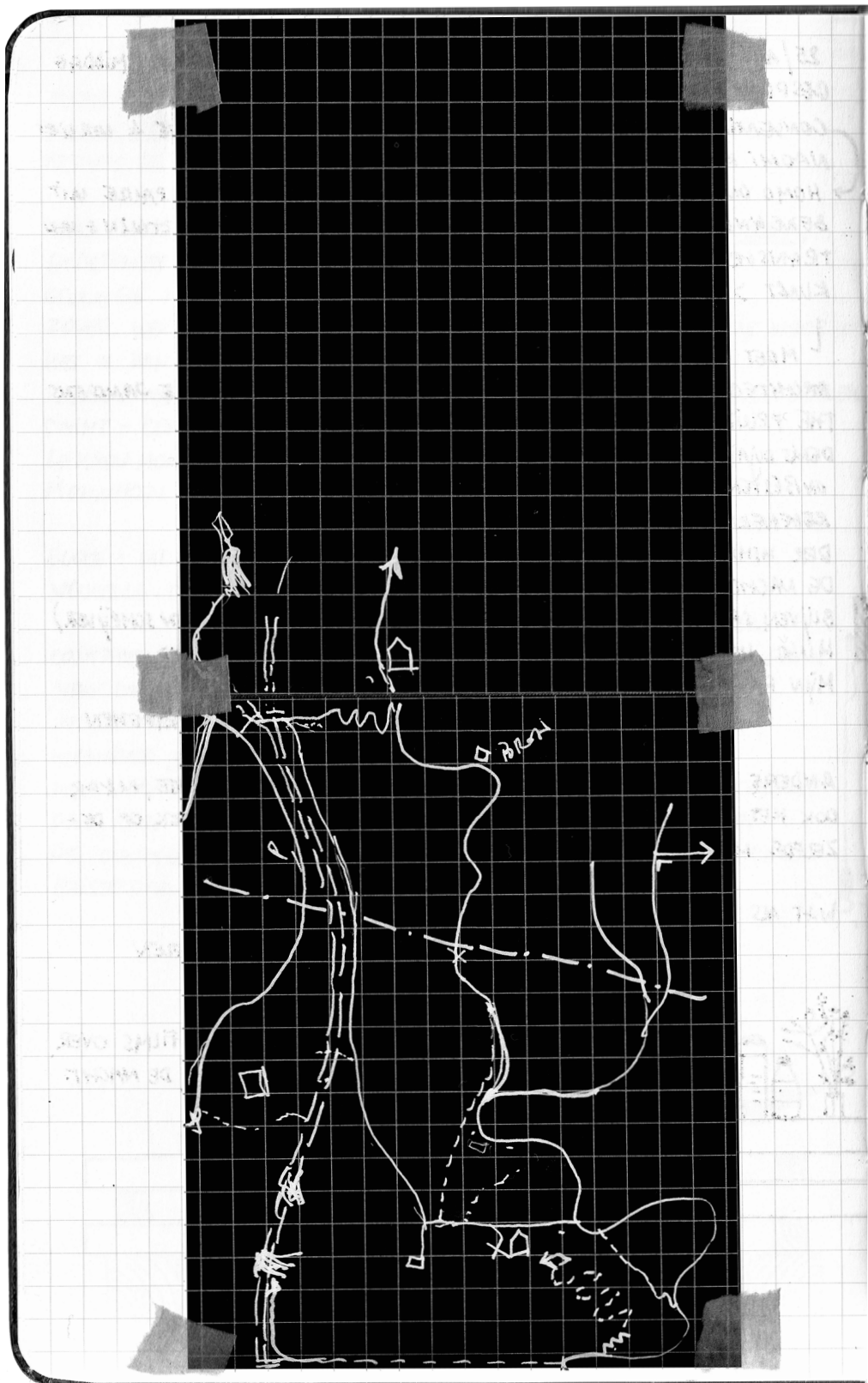
ANDERE VORMEN VAN DIALOGEN MET MEZELF & DE RUIMTE, MAAR
OOK MET ANDEREN DIE ZOALS ILM CUYVERS VERTELDE, EEN PLEK OP DE-
ZELFDE MANIER LEZEN / GEBRUIKEN.

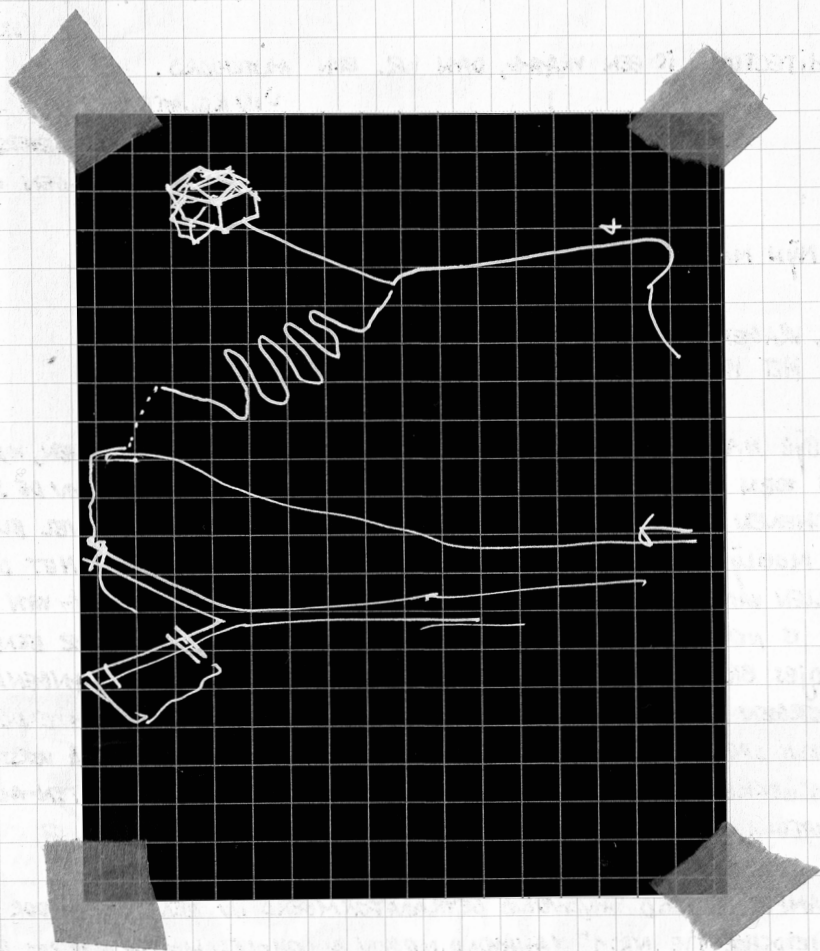
WAT ALS A & C SAMENVALLEN? CARL

↓ KRITISCHE / AFSTANDELIJKE BLIK OP EEN GEGEVEN
↓ BOUWBAAR, OPLOSSING ZOEKEND.

[NIGHT ON EARTH] FILMS OVER
[AFTER HOURS] DE NACHT.
FITZKARALDO

→ CARL'S PLANNETJES VOOR MIJN NACHTELIJKE ESCAPADE.

KAMPVUUR-PORTRETTE

28/11/17

17:39

DE HATEFULL MINE ZIT NU SAMEN AAN TAFEL MET WIM, TE BARBELEN OVER JOHAN RYTGEERTS OF HET NAPPEN VAN MONTAVOIX. WE KWAMEN BINNEN LANGS DE ZYKANT VAN ZIJN HUISJE, NA EEN VERMOEIJENDE KLIJN MET EEN POT VOL COUS-LOUT, EEN ZAK VOL BOODSCHAPPEN & ONZE OVERNACHTINGSSPULLEN.

GISTEREN NACHT HEBBEN EEDNORE, MICO & IK TOT 03:30 MET CARL AAN HET KAMPVUUR GELETEN, WAARNA E. & IK EEN NACHTELIJKE BOEXPEDITIE GEWAAGD HEBBEN. WE GERAACKTEN NIET VEEL VERDER DAN DE RIVIER, WAAR WE HEEL EVEN DACHTEN DAT WE IERDWAARD WAREN & KEEPTEN TERUG. OP DE TERUGWEG KRUISTEN ONZE KOPLAMPEN DE REFLECTERENDE OGEN VAN EEN BOS-BEWONERJE, WELICHT DE BEFAAMDE LYNK'S DIE ONS ONOPHOUDLIJK IN DE CHAREN HIELD. WE WANDELDEN, SCHUIFELEND, UITSCHUIVENDE, TERUG OMRINGD DOOR HET DRETOENDE OELV'D VAN DE RIVIER & DE MISTIGE WAAR GEORND DOOR EEN MENGELING VAN ONZE LICHTSTRALEN & ONZE DAMPENDE ADEM. NIETJES TELEURGESTELD VAN ONZE ZEER KORTE TOCHT BESLOTEN WE OM NOG WAT TE GAAN EXPERIMENTEREN MET NACHTELIJKE LANDSCHAAPFOTOGRAFIE. ER KWAMEN ENKELE AKEIJGE FOTO'S BIJ & FOTO'S DIE OP TATOOINE HADDEN KUNNEN VENAECT ZIJN. OM IETS NA 05:00 ZAPEN WE WEER IN ONZE SLAAPZAKKEN & TEGEN 08:00 WAS IK ER WEE'UIT.

29/11/17

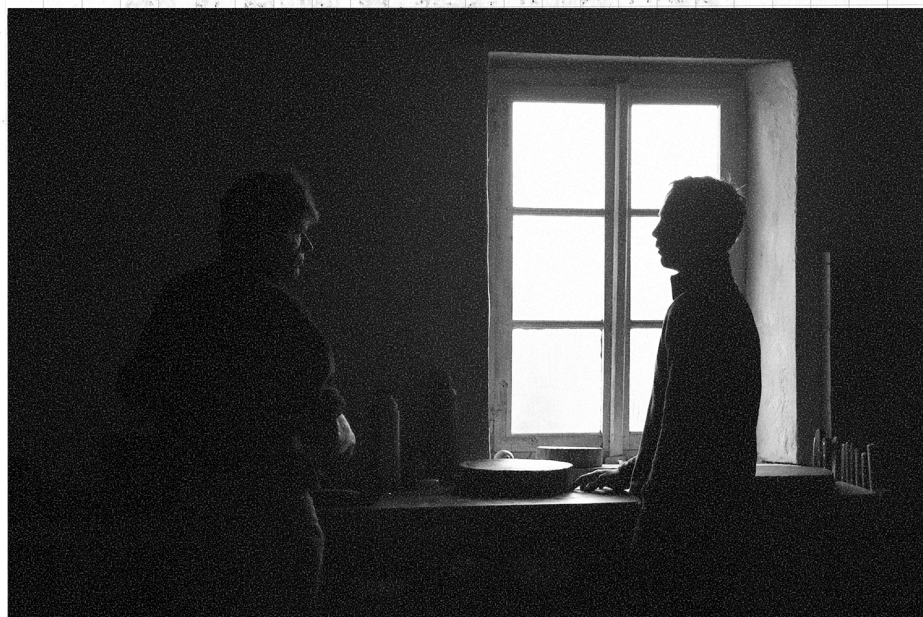
& NOOTJES KRAKEN.

NOKIA

OM 06:00 GING DE WEEKER DIE IK HAD INGESTELD OP DAPHNE'S GSM. IK PARZELDE WAT, NAAR DE KOUDE ZOU MIJ NIET TEGENHOUDEN OP TE STAAN, ZEIKER NIET DE LAATSTE NACHT HIER IN MONTAVOIX. IK NAM MIJN FOTO-TOESTEL, STATIEF & KAMERAADJE MEE NAAR BUITEN, GEEN ZWIJNENCOLONIE TE BESPEUREN, GELUKKIG. IK TROK DE QUEVE DE CHEVAL, DE OMGEVING & WIM'S GEZELLIGE REFUGE. HUGO DIE OP ZIJN BEURT DE KOU TROTSEERDE VOOR EEN WE-BEZOEL IN DE CAMERA-OBSCURA LABINE, OVERBELICHTTE EEN VAN DE FOTO'S DOORMIDDEL VAN ZIJN PETZL. HET LICHT GING AAN IN DE KEUKEN, WIM ZAT ALAST VERSE KOFFIE KLAAR TE ZETTEN VOOR ZIJN GASTEN. WE KONDEN DUS AL AAN DE WIM-CYVERS-TAFEL GEMETEN VAN DE STOOFF, MET VERSE KOFFIE & HET LANDSCHAAP DAT VOOR ONZE OGEN ONTWAACKTE. SAMEN MET WIM WANDELDEN WE EEN LAATSTE KEER MET PAD AF, DOOR HET MET SNEELW BEDECKTE MISTIGE LANDSCHAAP, TOT AAN DE LAGERLIGGENDE REFUGE. DAAR NAMEN WE AFSTAND VAN WIM, DE 2 PONY'S & VAN MONTAVOIX, LANGS HET KRONKELENDE SHORTCUT-PAD. (MET HET GEDEEL: I'UL BE BACK)

MONTAUDOIX DAY / NIGHT
IN BEELD.

26/11/17 - 27/11

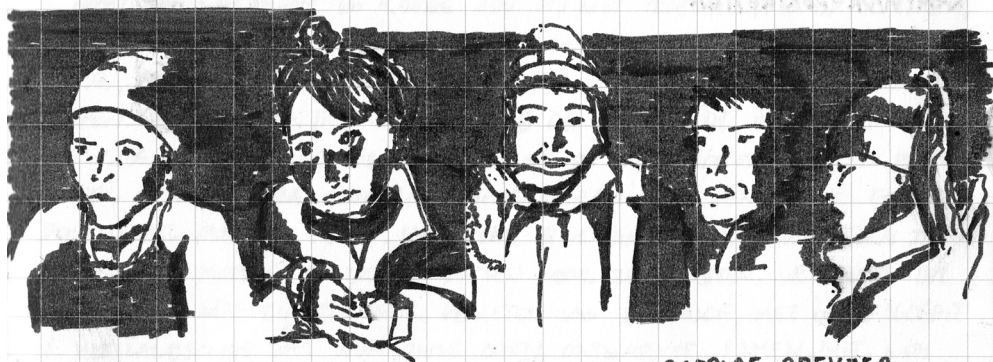
- ARCHITECTUUR IS (NIET) HETZELFDE ALS KUNST
- ARCHITECTUUR BEHOEFT TALENT (OOK VOOR DE TEK)
WAT HEB JE NOOIG OM EEN | WOED E A TE ZIJN?
J'EST D'AVOIR ENIG DE FAIRE QUELQUE CHOSE
(BREL)
- ARCHITECTUUR IS EEN VRAAG, DAN WEL EEN ANTWOORD.
|
LIN RELATIE TOT VELE PARA-
METERS
NOOD OM EEN EI TE LEGGEN, IETS TE ZEGGEN OVER
DE WERELD
- * MET MIJN MASTERPROEF WIL IK...

→ VAGEN VOOR INTERVIEWS VOOR DE CAMERA
MET MARINE & ELDNORE ACHTER CAM & SOUND

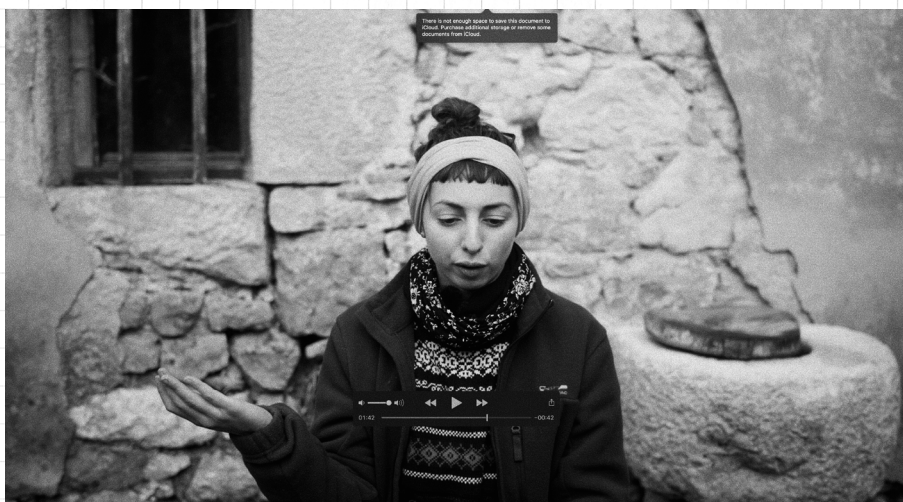
VOORBYE NACHT BREEFDEN VELEN DE KONDSTE SLAAP UIT HUN LEVEN, MAAR
ZELFS TOEN WERD LAURENS MET TE GRUMPY. DOOR HET RAAM VAN DE SCHUUR
VERSCHEENEN DE BOMEN ONDER EEN WITTE TOPPING EN HEEL SNEL BLEEK
HOE MOEILYK OPSTAAN ZOU WORDEN, NA DAT CARL ONS WERTE MET DE
KNALEN VAN GANELLLEN TEGEN MEKAAR. DE STEVIGE WANDELING VAN LIST-
EREN IS NOE VOELBAAR IN DE BENEN & DE GEMOEDEREN, NAAR EEN PAAR
SNEEDJES BROOD & STRAFFE KOFFIE NAKEN HET ONMIDDELIJK AANGENAMER.
DE BERGEN RONDOM MONTAUX VERSIERD MET SNEUW, MIST & OCHTERDUCHT
WAS EEN SPEKTAKEL DAT IMH'S WISPRANK OVERBODT MARKT & VERSTERKET:
INDRUKWEKKENDE RUIMTES MOETEN WE NIET ONTWERPEN, DIE ZITTEN AL IN
DE NATUUR.

HET KAMPVUUR NEED VANAVOND GETRANSFORMEERD IN EEN BBQ VOOR HET
AFSCHEIDSPREESTJE NR: 1°. VANAVOND MOGEN ALCOHOLISCHE DRANKJES & VLES
WEL VAN DE PARTY ZIJN & OOK DE BENDE VAN DE SAPPIGE SPEKJES →

CARL : ARCHITECTUUR IS MET MEER OF (MET MEER OF) NI!

ET MINDER DAN HET LEREN MAKEN VAN SYNTHESE. SAPPIGE SPEKJES

MET MYN MASTERPROEF WIL IK...

OP ZOEK GAAN NAAR DAT
MIJN BIJDRAGE TOT DE ARCHITECTUUR
VANDAAG KAN ZIJN. IK WIL EEN
KRITISCH WERK KUNNEN BRENGEN
MET EIGEN TOOLS & GEVOELIGHEDEN
DIE EIGEN ZIJN AAN MIJ WANNEER
IK SPREEK OVER ARCHITECTUUR &
RUIMTE.

ARCHITECTUUR IS EEN VRAAG, DAN WEL EEN ANTWOORD.

IK DENK DAT DE VRAGEN DIE ER VANDAAG ZIJN, OPMEUW
IN VRAAG MOETEN GESTELD WORDEN, VOOR WE ER ANTWOORDEN
OP BIJEN. HET IS NOODZAKELIJK OM VÓÓR ELK ONTWERPPROCES EEN
STAP ACHTERWIJTS TE DURVEN ZETTEN OM TOT ESSENTIËLE VRAGEN TE KOMEN.
ALS ARCHITECT MOET JE JEZELF VERPLICHTEN OM VRAGEN TE
STELLEN. ANTWOORDEN ZIJN NIET ALTIJD NOODZAKELIJK, MAAR DE
VRAGEN WEL. ↳ GEBOUWDE A.

NACHTTOCHTEN DOOR HET GENTSE

Op reis naar de nacht.

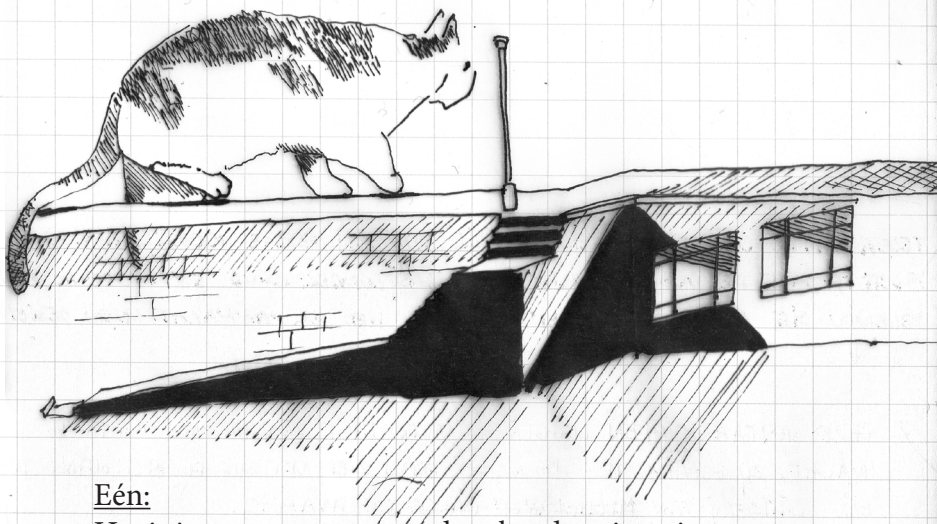
Dag en nacht omdraaien en je bent op reis.

De nacht is binnen, de nacht is buiten.

Van vier nachten hield ik nauwkeurig de wandelingen bij die ik maakte tijdens wat waarschijnlijk de koudste nachten waren van winter 2018.

Deze korte gewandelde en gefietste tochten waren telkens ongepland. Waarheen, hoe lang, welke registratie,... bepaalde ik niet op voorhand. Achteraf wordt wel duidelijk dat ik telkens op zoek ging naar de côté van Gent die mij het meest vertrouwd is.

Ik denk dat dat met twee dingen te maken heeft:

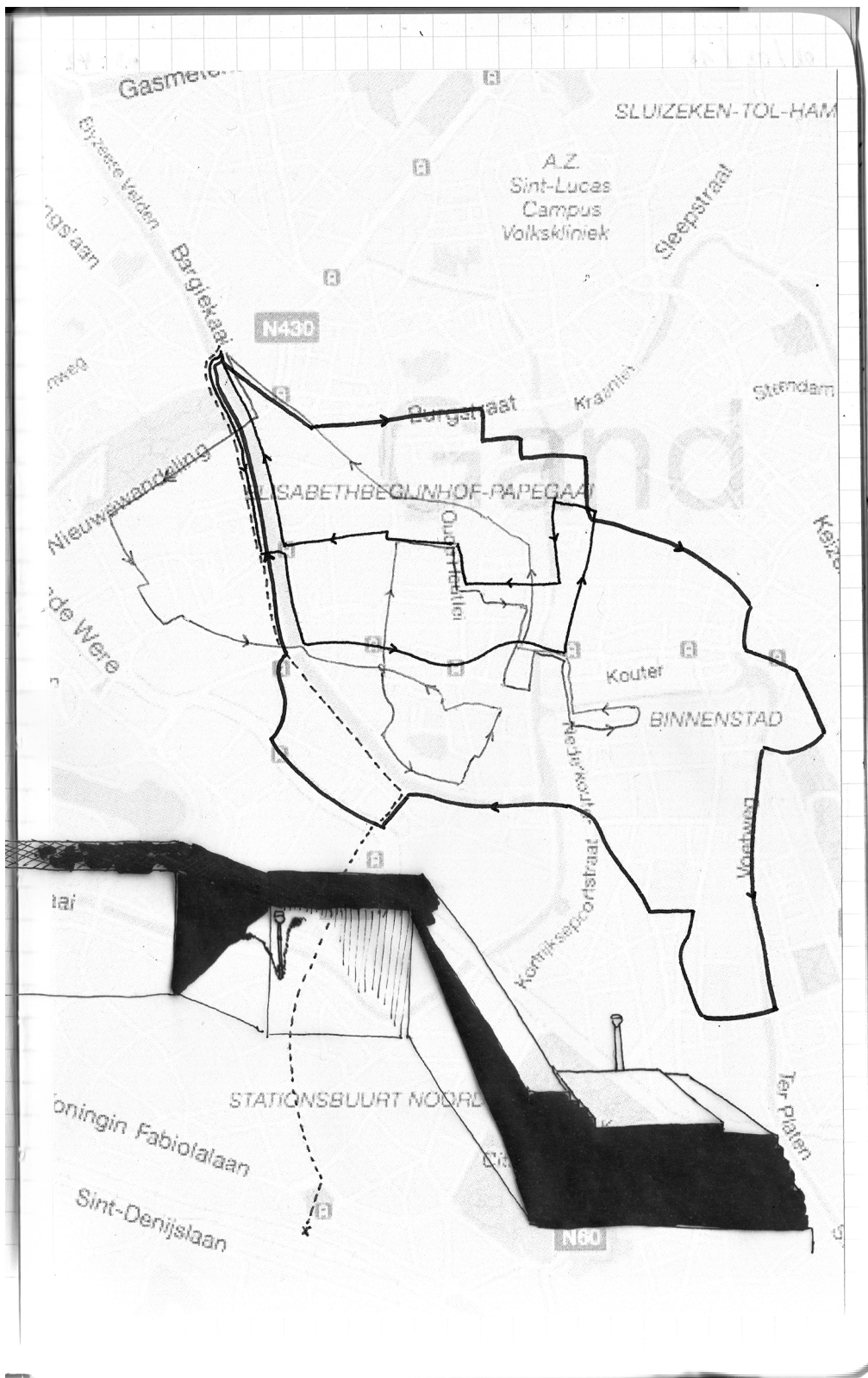

Eén:

Het is interessanter om reeds gekende ruimte in een andere setting te verkennen.

Twee:

helemaal alleen en doelloos rondlopen 's nachts is aangamer wanneer je toch nog een beetje hou vast hebt.

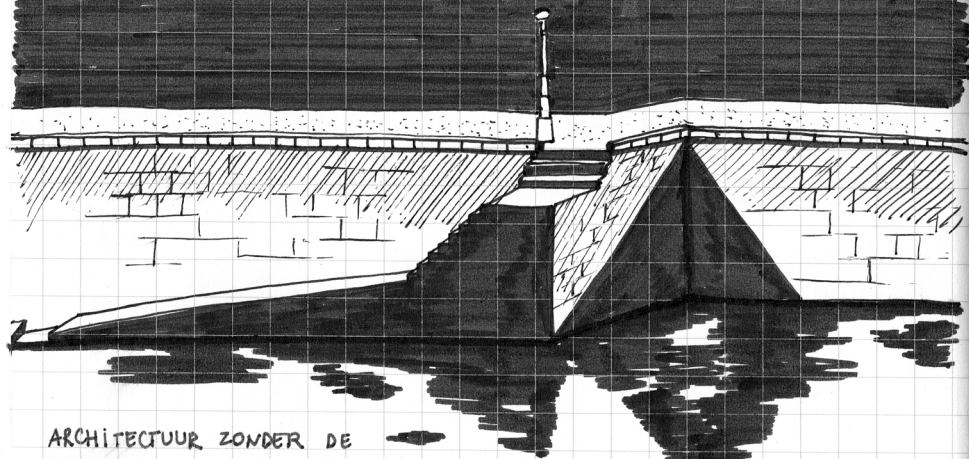

03/02/18

01:23

DE N A C H T

DE ZEE

ARCHITECTUUR ZONDER DE
AANWEZIGHEID VAN MENSEN LIJKT TE LEVEN OF TE HER-
LEVEN. HET REGENERATIEVE VAN DE NACHT GADT ZOWEL VÓÓR DE MENS ALS ZIJN
ARCHITECTUUR. DE RUIMTE ZELF WORDT TRANSGRESSIEF WANNEER HET
ZICH BEVRIJDT VAN HET CARCAN VAN DE FUNCTIONALITEIT EN VOOROPGESTELDE
PATRONEN DIE DE DAG MET ZICH MEE BRENGT.

DE THEATRALITEIT VAN DE NACHT BRENGT DE POËZIE NAAR BOVEN IN ELK
BANAAL ELEMENT IN HET STRAATBEELD, DE MELANCHOLIE VAN HET AL.

04:03

IK ZIT HIER ONDERTUSSEN WEER EEN AANTAL UUR EN ER GAAT GEEN MINUUT
VOORBIJ OF ER PASSEERT EEN AUTO, FIETSER OF WANDELAR.

ER ONTSTAAN ALS MAAR MEER RIMPES OP HET WATEROPPERVLAK, TOT HET
VOLLEDIG VERTOUBELD. ZOALS DE 3 VOORBIJE NACHTEN, NEEMT DE NACHT
WENEND AFSCHIED VAN DE WERELD.

EEN OPEN -
VUWBAAR JAPAN'S
SCHETSBOEK

EEN EXTRA TRUI

EEN
STA-
TIEF

DIT
BOEK

TEKEN & SCHRIJF
GERIEF

RUGZAK

LUNCH &
THEE

EEN PETZL

PEPPERSRAY

MIJN
CAMERA

FRUIT

DIKKE
HAND -
SCHOENEN

IK GA OP REIS & IK NEEM MEE.. EEN PEPPERSPRAY.

EEN HERTAL JONGENS LOOPT STOER VOORBIJ, HANDEN IN DE ZAK-
KEN EN RAPPEN OP.

EEN JONGEN MET EEN ZWARTE HOODIE & RUGZAK BIJFS STAAN VOOR
TAIBA-MARKET, ZIET ZICHZELF IN DE RAMEN WEERSPIEGELD & MAAKT
LEKKE BEWEGINGEN MET ZIJN ARMEN & GAAT DAN WEER VERDER. ALSOF
ER NIETS IS GEBEURD. VREEMDE VOGEL.

DE HEMEL IS EGAAL DIEP GRIJS MET WAT BLAUW. WORDT HET IN DE
STAD NOOIT DONKERDER DAN BIT?

NIM CUYVERS GIVES A SERIES OF DEFINITIONS OF ~~PUBLIC SPACE~~.
→ "THE NIGHT"

1. THE NIGHT IS THE OPPOSITE OF PRIVATE SPACE, IT IS THE

→ bestemde ruimte

5. THE POWERLESS NEEDS THE NIGHT.

6. THE NIGHT IS UNCONTROLLED SPACE.

7. THE NIGHT IS THE SPACE OF POWERLESSNESS.

8. THE NIGHT IS ECONOMICALLY INSIGNIFICANT, WORTHLESS SP

THE SPACE

15. THE NIGHT IS A SPACE OF LOSS, NOT ^V OF PROFIT.

19. THE MOMENT OF SOCIAL TRANSGRESSION IS THE MOMENT WHEN

21. THE NIGHT IS THE SPACE OF TRANSGRESSING THE SOCIAL

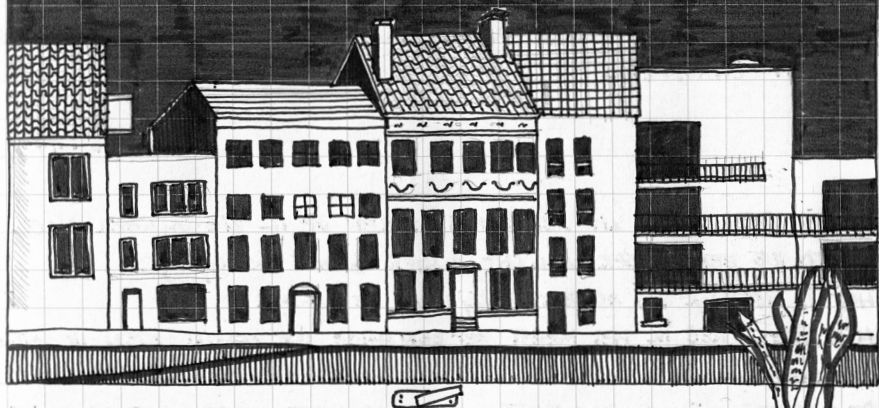
22. THE NIGHT IS THE SPACE OF BEING

23. THE NIGHT IS THE SPACE OF NON-POSSESSING. → ANARCHIST

27. THE NIGHT IS THE SPACE WHERE THOSE IN NEED MEET EACH

33. VIA THE NIGHT A NON-VERBAL OR MAYBE PRE-VERBAL SPEAKING

36. MAYBE THE COMMON NIGHT, THE NIGHT WE HAVE IN COMMON

OPPOSITE OF PRIVATIZED SPACE.

ACE.

ONE GETS IN TOUCH WITH ONESELF AND THE WORLD.

NORM(S).

IDEA → GEEN EIGENDOM. EIGENDOM (& DOMESTICATIE) IS
VOORAL DOM.

OTHER. → REVOLUTIONAIRES.

ING BECOMES POSSIBLE.

, IS A BETTER WORD FOR THE NIGHT.

VIDEO OPNAME
02:10

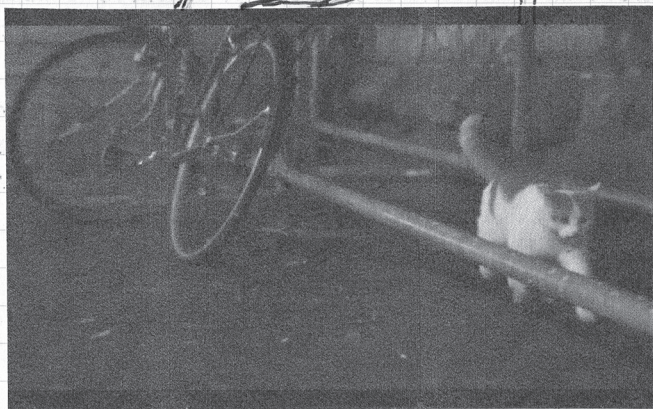
01:32

VANNACHT VINDT MIJN 1^e EXCURSIE PLAATS ALS NACHTELIJKE 'FLANEUSE'. IK HEB GEEN PLAN & ZAL MIJ GEWOON LATEN LEIDEN. IK BEN STIL WANT IK WIL ZEKER NIET OPVALLEN & PROBEER ZO GOED MOGELIJK OP TE GAAN IN MIJN OMGEVING. EEN LEEG KRUISPUNT, IK LIJK WEL ROND TE WANDELEN IN EEN MAQUETTE VAN HANS OP DE BEECK. DOELLOOS DWALEN DOOR DE URBANE NACHT IS VERVREEMDEND.

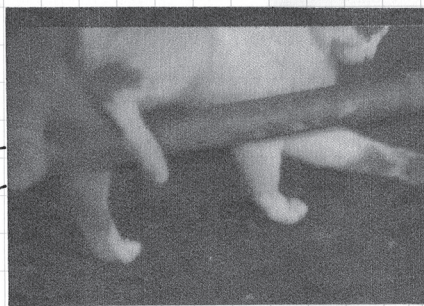
DE LOSLIGGENDE STOEPIEGELS WAAR IK OVER LOOP VERRASSEN MIJ EN ECHOËN OP DE TEGENOVERSTAANDE GEVELS. IK WIL NAAR HET CENTRUM VAN GENT, VRIJ VAN FIETSERS, SHOPPERS, TRAMS,...

IK ZIE EEN WITTE-ROSE KAT VERSTYFD ZITTEN TEGEN DE SINT-MKLAASKERK, ZE HEEFT EEN MUIS GESPOT & HEEFT OEFEN OOG VOOR MIJ. IK FILM HOE ZE DE MUIS VANGT EN GEMET VAN HET SPELLETJE EN UTENDRIJK MIJ OOK IN DE GATEN HEEFT. DE NACHT IS AAN DE KATTEN.

SINDS DIE NACHT, DROOM IK REGELMATIG OVER KATTEN DIE MUIZEN
 VANGEN, EEN MUIS IN DE MOND DRAGEND. OOK ANDEREN, OOK MENSEN
 MET MUIZEN IN HUN MOND. DE MENS IN JAGTMODUS.

03:49

AAN DE OVERKANT VAN DE STRAAT ZIJN ALWEER TWEE MENSEN WAKKER, ATJÏD DEZELFDE. BIJ DE ENE BRAND WARM LICHT & SPELT DE TELEVISIE, BIJ DE ANDERE KOUD NEEMLICHT. HIJ ZIT VOOR ZIJN RAAM, ALS EEN SILHOUETTE IN TEGENLICHT.

04:00

IK GA ME KLAAR MAKEN OM OP STAPTE GAAN, IK HEB GEEN PLAN. ALS IK HET RANDVRF GA IK MIJSLHIEN WEL AANBEUEN BIJ MIJN WAKKERE OVERBUREN...

STATION GENT SINT-PIETERS.

04:41

(DE NACHT LEGT DINGEN BLOOT, HET VERKLAART VEEL, DAT OP HET 1^e ZICHT HAAST ^{GEEN} ~~ONVERKLAARBAAR~~ ^{ING} ~~LYFT~~ ^{HOEFT}.) DE NACHT IS ALS EEN SNEDDE DIE ZOWEL PIJN ALS SCHOONHEID KENBAAR MAAKT. (HET SNIJDT HAARSCHERP DOOR DE EIGEN GEDACHTEN, RELATIES TOT ANDEREN &) LEGT MAATSCHAPPELIJKE GEBEUKEN BLOOT, ONTDAAN VAN EUPHEMISMEN & DAERBLINDHEID.

IK ZIT OP EEN WIT-PLASTIC STATIONSTOELTJE EN GEMET VAN DE BIJNA-LEGE RUIMTE. STIL IS HET NIET, DE DRANKAUTOMATEN DIE ANDERS STEEDS WORDEN LEEGGEMAAKT WORDEN OP DIT MOMENT BIJGEVULD, ALSOOK DE BIERPLEKKEN OP DE WOER WORDEN OPGEDWIJD, AL IS HET MAAR SYMBOLISCH.

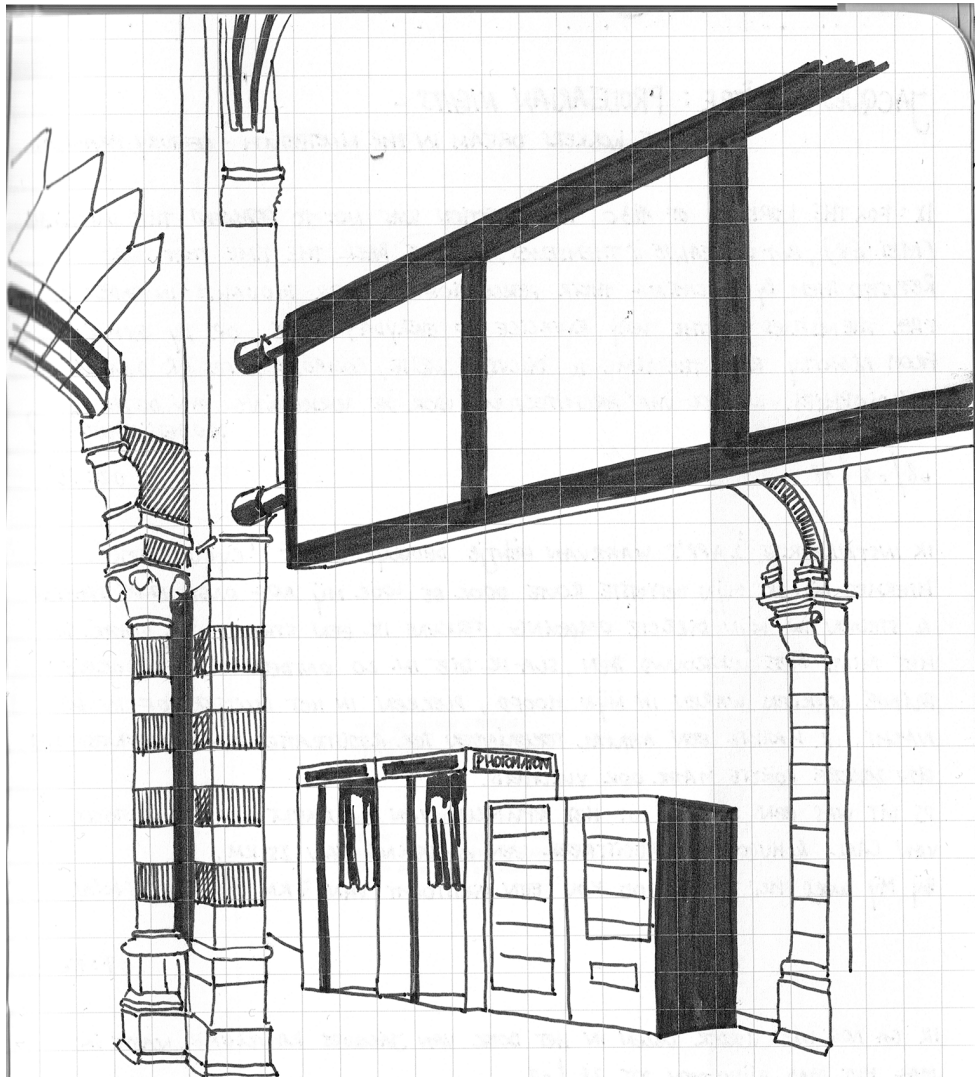
DE EERSTE STATIONBEZOEKERS KOM BETREDEN DE HAL MET SLENTERENDE WETEN, AL DAN NIET GEVOLGD DOOR HUN WIDDRUCHTIGE TROLLEY'S.

DE EERSTE MUNTEN VAN DE DAF GEVEN ZICH OVER AAN DE VEEL TE GEELZIGE AUTOMATEN.

DE WERELD ZIET ER MAAR TRIEST UIT VANUIT DIT PERSPECTIEF.

OP ZOEK NAAR DE COMMON NIGHT, DOORHEEN DE NARRatieve SNEDDE.

↳ WAT IS EEN
SNEDDE? ALS HET
NIET LETTERLIJK
DOOR MATERIE
SNIJDT.

STATION GENT SINT-PIETERS

05:27

02:30

IK BEN NOOIT ALLEEN OP STRAAT, ER IS ALTJD WEL IEMAND OP WEG
NAAR ERGENS. TAXI'S VALLEN OP IN HET STRAATBEELD & ZOEKEN ELKAARS
GEZELSCHAP OP TIJDENS HET WACHTEN OP DE VOLGENDE KLAANT.

HET IS BÏZONDER HOE - IN DE AFWEZIGHEID VAN LICHT - ELK LICHTJE DES TE
AANWEZIGER IS. LANTAARNS SCHÏNEN OP GEVELS, BEGLATUURDE STENEN
SCHITTEREN, DEURBELLEN HERRINEREN ERATTN DAT ER MENSEN LIGGEN TE
SLAPEN.

03:00

IK NADER DE OVERPOORTSTRAAT & HET SIM-PIETERS PLEIN WAAR
STUDENTENCLUBS & CAFÉS DE RUST DOORBREKEN. DE NACHT IS
HET IS NUUR 'S MORGENS EN SOMMIGE STUDENTEN
KOMEN HUN DEUREN UIT, HET FEEST MOET AAN DE STUDENT
NOG BEGINNEN.

MEISJES GIECHELEN UNSUBTIEL OVER JONGENS.

TWEE JONGENS HEBBEN EEN SERIEUS GESPREK OVER EEN MEISJE.

DWANGMATIG GECONDITIONNEERD VOLG IK DE THEATRAAL VERLICHTTE ZEBRA-
PADEN OM OVER TE STEKEN. (iets wat ik zelfs overdag niet doe) het
lijkt wel of ik mij vastklamp aan orde, die mij rust kan bieden &
VERTROUWEN DAT IK DEZE WERELD KEN.

03:45

TWEE ZATTE JONGENS BEGROETEN MIJ 'BENT U OOK NOG ONDERWEG MEEROM?'
WAT ALCOHOL & BUITENGEWONE OMSTANDIGHEDEN KAN DOEN MET GECOINCIDEERDE
VLAMINGEN VALT MIJ TE ONDERSCHATTEN. IK VERTRAG EN ZIE ZE ALS
MAAR VERKLEINEN, ZE VERWIJNEN IN DE DUISTERE MAQUETTE VAN DE
LOUPURE IN GENT.

TEEN 04.00 BEN IK AL TERUG THUIS, NA EEN EERSTE VOORZICHTIGE ONT-
MOETING MET DE URBAINE NACHT. HET IS BIJZONDER KOUD EN IK DENK AAN
DEGENEN DIE OEFEN THUIS HEBBEN MAAR IK HEB ER VANNACHT GEEN GEZIEEN.

DEZE LANTAARNPALEN LEGGEN DE AUTORITEIT VAN DE DAG OP AAN DE
NACHT. ZIJ BEPALEN HOE DE NACHT ERUIT ZIET, NET ALS DE BELICHTING IN
EEN SCHILDERIJ VAN ~~MICHELANGE CARRA~~ CARAVAGGIO.

MIJN ARCHITECTUUR MOET ALS DE NACHT AANVOELEN, ONGETEMD, VRIJ VAN
DE GRIP VAN DE ^{DAG} NACHT. STRAATLANTAARN, ZEBRAPAD, STOEP, LERKEERS-
LICHT, ... ZIJN ENCLAVES VAN DE DAG IN DE NACHT. MAAR HOE KAN HET
OMGEKEERD?

06/02/18

02:34

IK LEES UIT YOKO ONO 'S GRAPEPRUIT. ALLE LICHTEN ZIJN UIT, IEDEREEN RONDOM MIJ SLAAPT, BEHALVE DE KAKELENDE WATERVOGELS VAN DE COUPURE. AUTO'S STAAN GEPARKEERD, WACHTEND OP EEN BEVEL, HET ZIJN EVENGESD WACHTTUIGEN ALS VOERTUIGEN.

IK ZOEK OP : NMBS.BE

- DE LAATSTE TREIN NAAR BRUSSEL ROND IETS VOOR TWAALF
- DE EERSTE TREIN TERUG OM 04:37

GENT HEEFT EEN NACHTNET VAN BUSSEN, 7 OP 7, TOT 1UUR 'S NACHTS.

IK GA MIJ KLAARMAKEN VOOR EEN FIETSTOCHT.

03:07

L HET WORDT EEN WANDERING.

04:20

VOLGENS HET ELECTRONISCH BORD VAN DE LIJN ACHTER MIJ IS HET⁵ IK ZIT OP EEN BANKJE OP DE KORENMARKT, ZOALS TOERISTEN & SHOPPERS OOK DOEN. NA ENKELE MINUTEN STILZITTEN ZIJN MIJN BENEN AL IJS KOUD, HET ZOU OOK -3 WORDEN VANNACHT.

DE NACHT IS AAN DE ZOUTSTROOIERS DIE MET EEN EMMER IN DE HAND OVER DE GENTSE BRUGGETJES LOPEN. THE BACKSTAGE OF SOLICITY.

DE NACHT IS AAN POLITIEWAGENS DIE LIJKEN EEN DOELLOOS & TRAGE ALS IK ROND TE DWALEN IN DE MAQUETTE VAN GENT.

DE SOUNDTRACK VAN MIJN NACHT OM 04:29? RONZENDE MOTORS VAN STILSTAANDE TAXI'S & KLOESLAG VAN SINT MIKLAAS OM 04:30.

HET IS TE KOUD OM STIL TE ZITTEN. ÉN DIKE HANDSCHOENEN ZIJN ZEER OMHANDIG OM TE SCHRIJVEN / TEKENEN.

05:00

NOG ENKELE BEDENKINGEN: WANNEER JE 'S NACHTS DWALT, KAN JE BEST DOEN ALSOF JE ONDERWEG BENT NAAR BUREAU, ALS DAT NET ZO IS DAN BEN JE VERLOREN. DAN BEN JE EEN PROOI VOOR DE NACHT.

WINKELSTRATEN 'S NACHTS = LE SILENCE DU KAPITALISME DOORHEEN PEL-VERLICHTE ETALLAGES.

TEGEN 04:45 RIJDEN DE EERSTE BUSEN ALWEER ROND.

DE NACHT LIJKT ENKELE TE BESTAAN UIT VERLICHTE STRATEN DIE DOOR MIJ AANBEENDESCHAKELD WORDEN WANNEER IK ZE AFWANDEL. AL WAT BUITEN DIE STRAAT LIOT, ZIJN BLINDE VIEKKEN.

OVERDAG WANDEL IK GAATJE OVER LOSLIGGENDE TEGELS DIE MIJN AAN-
WEZIGHEID OMZETTEN IN DELIBES, OPGAAND IN DE WERELD RONDOM.
'S NACHTS WIL IK HEEFT VERDWIJNEN, ONRICHTSAAR ZIJN & MIJD IK ZELF
EEN DROOG BLADJE DAT LIOT TE WACHTEN OM GEREKRAAKT TE WORDEN.

DE MAN DIE AAN DE OVERKANT VAN MIJ WOONT IS ALWEER SIJDS 03:00
NAAR ZIJN TELEVISIESCHERM AAN HET KIJKEN.

07/02/18

02:42

MIJN THEMA VAN DE NACHT LIJKT VEEL MENSEN AAN TE SPREKEN,
VANAVOND VERTELDE JULIAN MIJ OVER DE CANVAS-SERIE: WEERWOLVEN.
HIER HEB IK AL ENKELE BOEIENDE FIGUREN ONTOEKT, MET ELK EEN EIGEN
RELATIE TOT DE NACHT.

MARK EYSKENS: DE NACHT GRIJPT DE NACHT

STIJN MEURIS: OVER HOBBY-STERRENKIJKEN & DE MIEGHEID VAN HET MENSELIJK DOEN
ANNELIES VERBEKE: BOEK: SLAAP & LAZEN.

JOHN-MARIE H. BEREKMAN: DE GRAUWZONE. DE NACHT HEEPT DUIZEND OGEN
(MAAR WAT ZE MOETEN ZIEN, ZIEN ZE NIET.

→ DIE IS HEEL KLEIN

HET KOUDESTE UR VAN DE 24 U?

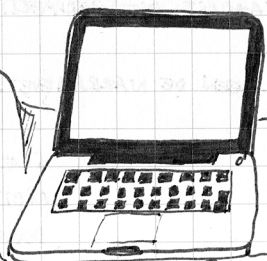
→ HET UR TUSSEN DE WOLF & DE HOND

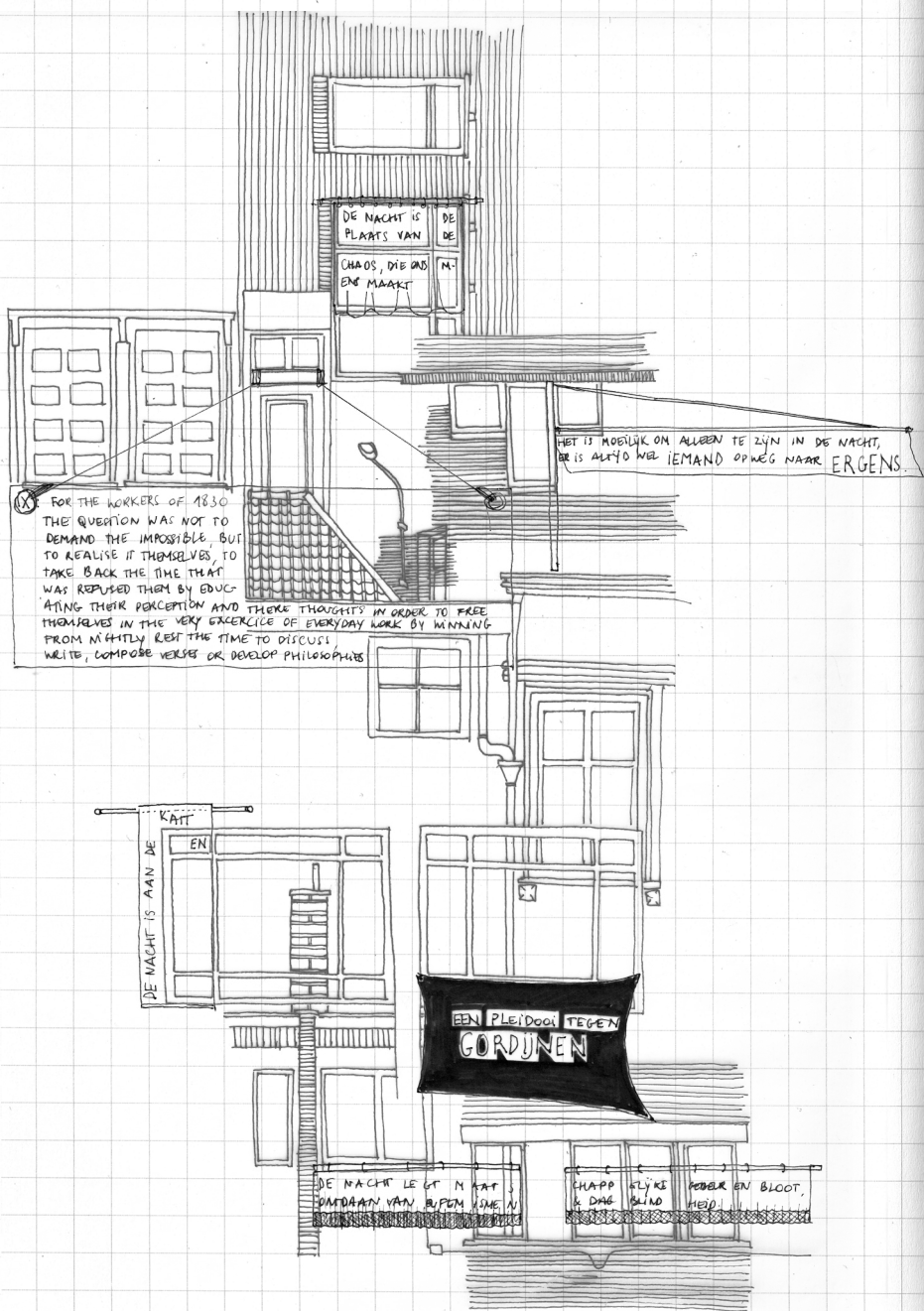
HET BLAUW UR: TUSSEN 5 & 6.

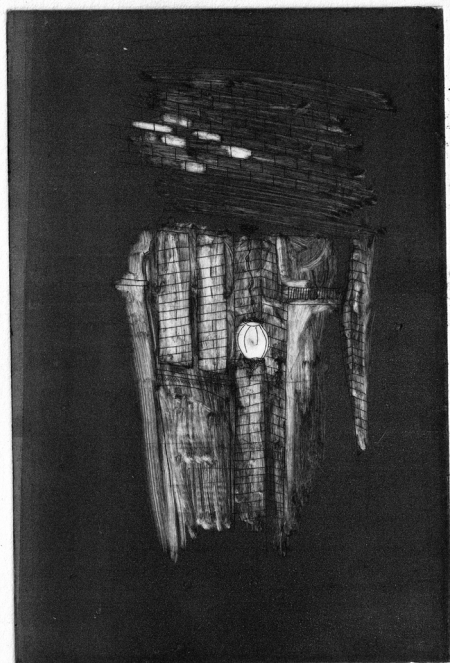
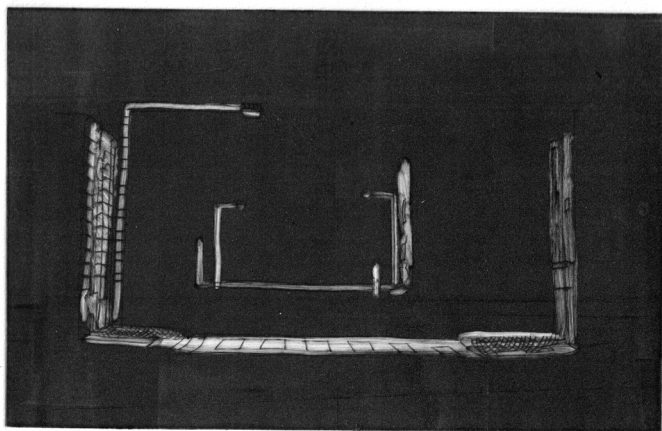
→ DAN GAAN DE LAATSTE HOEREN SLAPEN & BEDIJVEN DE
ARBEIDERS TE WERKEN. WAT DOEN DE
BEDIENDEN? DIE DRAGEN HUN NOG EENS
& DIE KRABBELEN AAN
HUN KONT.

03:17

WAT JE 'S NACHT ZIET ZIJN DE
GEHEIMEN.

VIDEO'S BEKIJKEN

A. is een vraag dan wel een antwoord.

→ DE VRAGEN ZIJN CRUCIAAL.

→ VRAGEN DURVEN STELLEN

L ESSENTIELE.

KAART TEKENEN

- SCANS UIT LEESBOEKEN & EIGEN NOTITIES → [FACTS.]

→ URGENTIES :

- ecologie
- dieren & de natuurlijke wereld
- Technologie ↔ automatisatie /
- economie werk
- 1/5 SUICIDES IS LINKED TO
UNEMPLOYEMENT

- MANIFESTO MAKEN → CHECK

[DIEM 25
THE LEAP MANIFESTO
ANARCHISTISCH
COMMUNISTISCH MANIFEST]

URGENTIES :

EIGENDOM

DOMESTICATIE (VAN ZONEL MENS ALS DIER)

WERK

TECHNOLOGIE (+) INZETTEN.

ESSENTIE : wat maakt de mens, mens ?

(*) annuleren

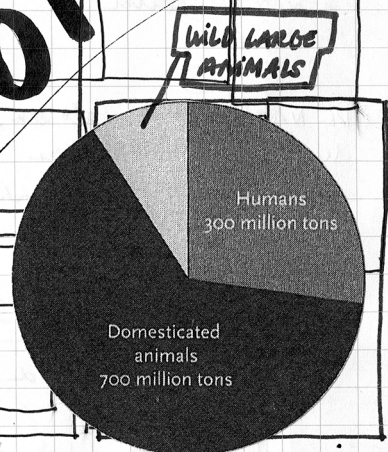
ah, knipste deel
wat geeft sapiens het recht om de wereld
te vormen met zijn eigen geluk, boven alles
te plaatsen. Antropocentrische pleit voor de
adrenen van opgevaamde linkse pioniers :
zie TXT van Engels uit 1876.

Sapiens is een diersoort als een andere, (*)
maar wel de meest destructieve. Een pleidooi
voor total liberation.

12/03/18

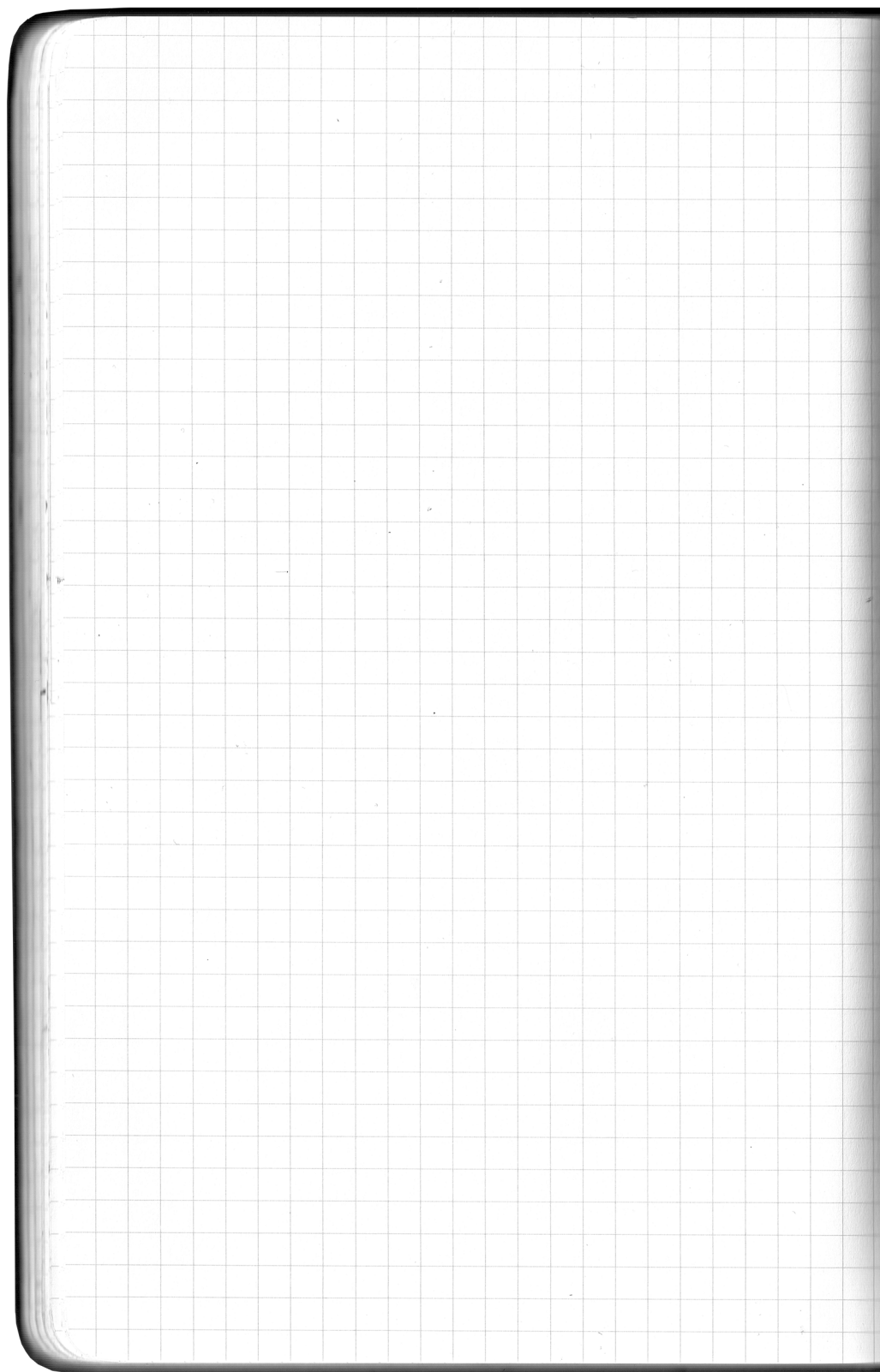
14:33

**- DOMESTICATIE
is vooral
DOM!**

- = DATA LAYER UIT BOEKEN, ARTIKELS, PROJECTEN → SCAN / KOPIË (=) GETYPT
- = VERZAMELING VAN DATA SAMENBRENGEN MET SUBJECTIEVE, NARRatieve INTERPRETATIE → BESCHREVEN + GETEKEND.

→ Want heeft deze symptomen
de geniale mislukking van de Middeleeuwen

Procesboek
Kortfilm

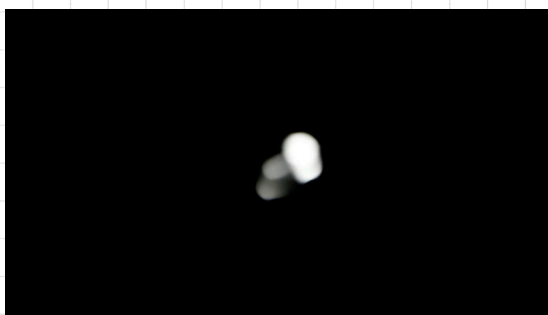
TRAILER VOOR MASTERPROEF

**VOORLOPIGE TITEL: DE NACHT, EEN
HETEROTOPIE**

FEBRUARI 2018

SHOT #1: Kat en muis aan Sint Niklaaskerk, Gent.

SHOT #2: weerspiegeling maan, Gent.

SHOT #0: Zwart beeld + audio

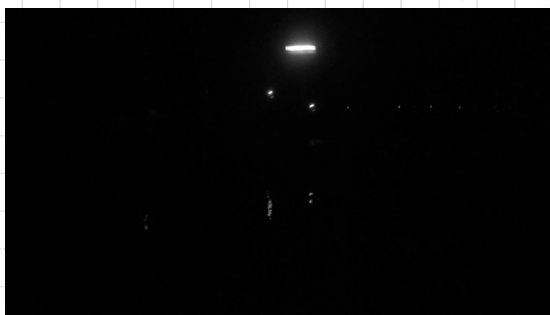
SHOT #1: Kat en muis aan Sint Niklaaskerk, Gent.

SHOT #3: Maan door telescoop, Mira, Grimbergen.

SHOT #4: rood licht, kruispunt Bijloke, Gent.

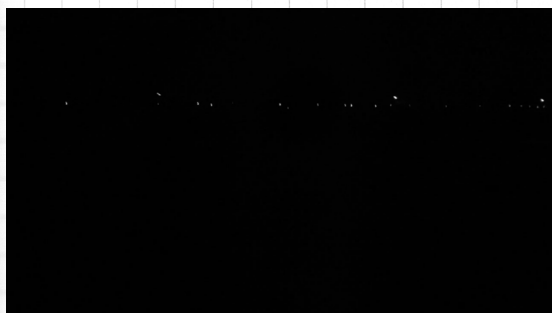
SHOT #5: treinrit: Gent - De Panne.

SHOT #6: kat aan Sint-Niklaaskerk, Gent.

SHOT #4: groen licht, kruispunt Bijloke, Gent.

SHOT #5: treinrit: Gent - De Panne.

DE NACHT,
EEN HETEROTOPIE

MARINE BOEY
LUCA ARCHITECTUUR

SHOT #7: Titel eindbeeld.

RUIMTELIJKE KENMERKEN VAN DE NACHT ?

ESSENTIE

* LEEGTE *

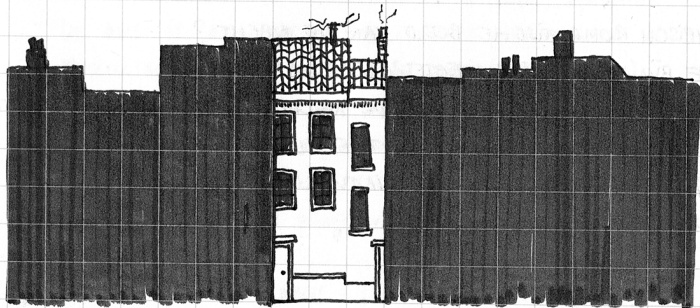
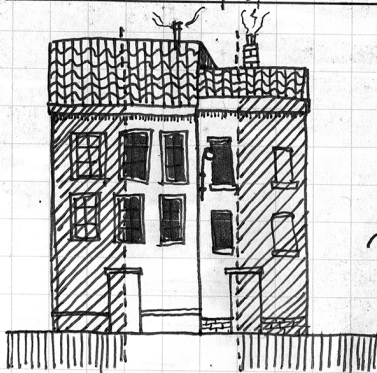
* THEATRALE VERLICHTING *

* STERK AANWEZIGE WERESPIEGELINGEN *

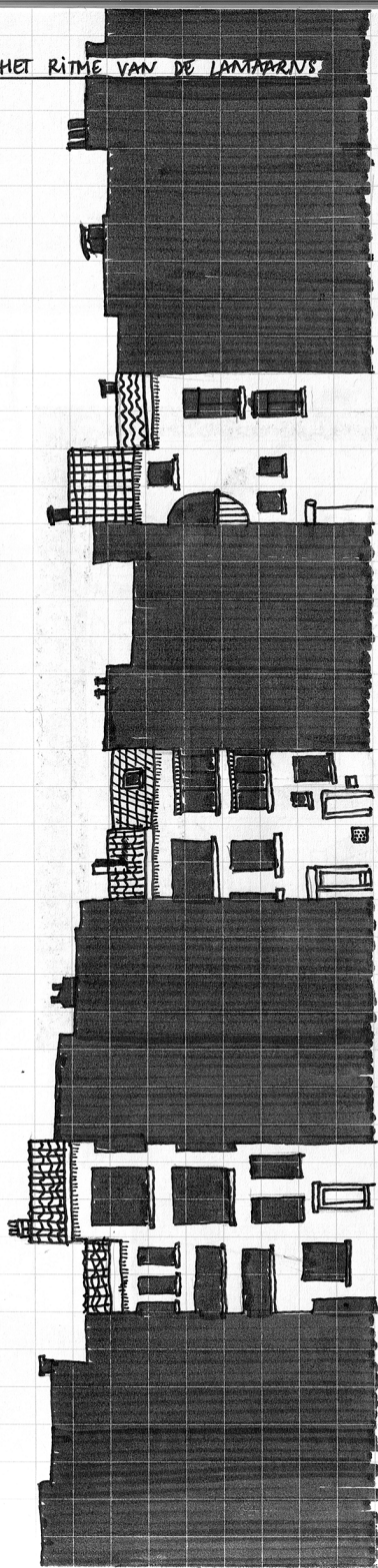
* "OM DE HOEK" *

1. WAT IS EN NACHTHUIS ?

A. WAT IS EEN STEDELIJKE NACHTDOVEL

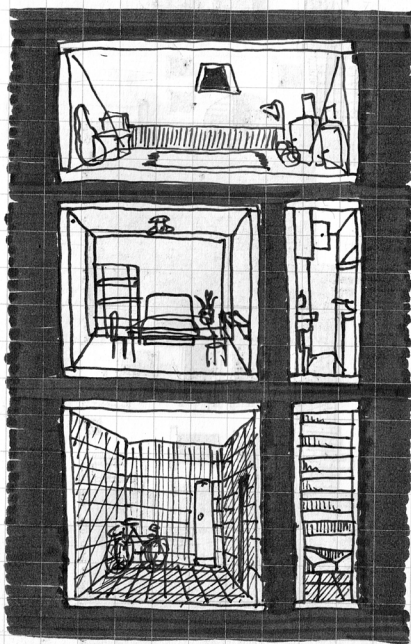

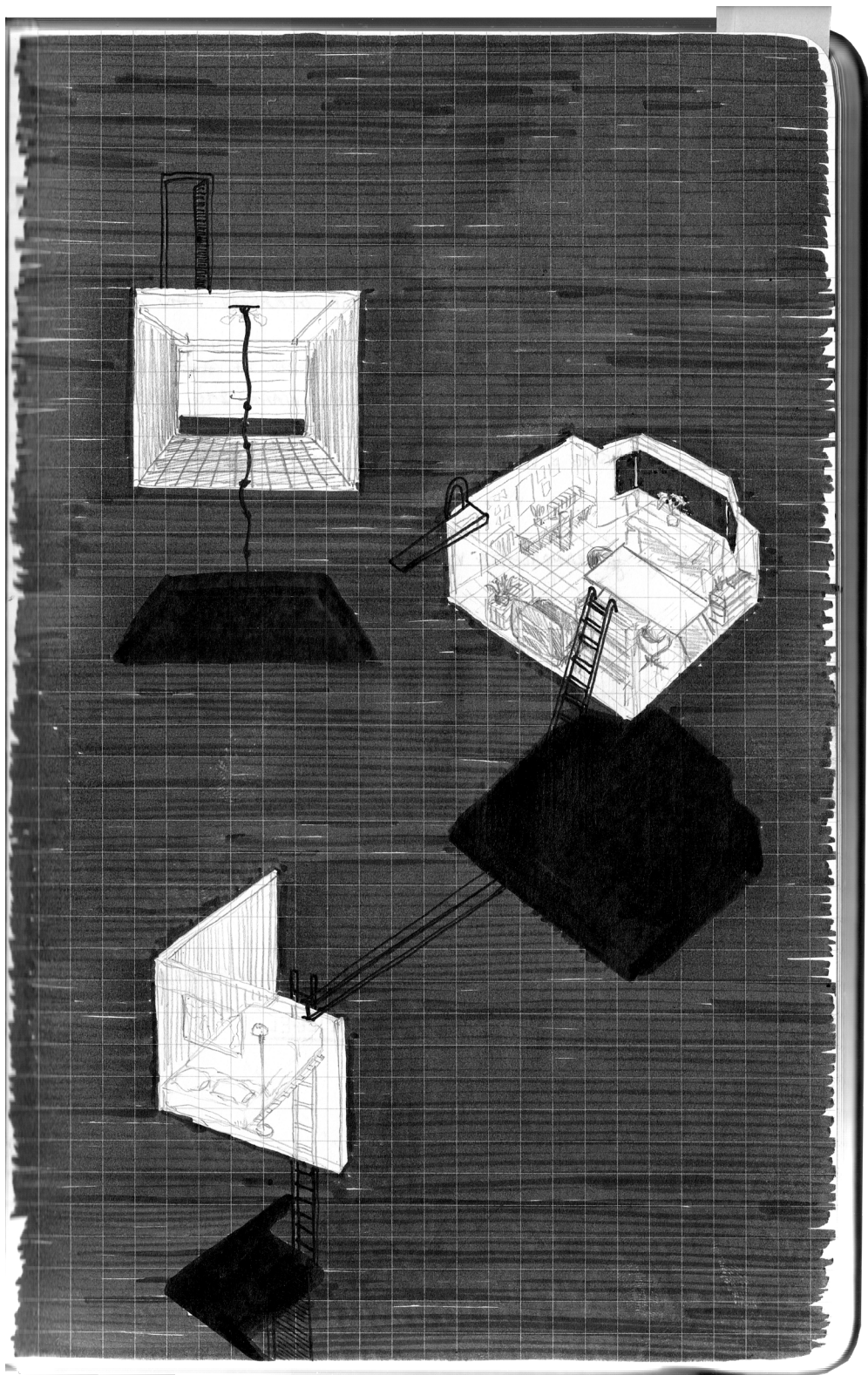
B. DE STRAAT OP HET RITME VAN DE LAMPAARNS.

C. EEN NACHTKAMER

- wordt omringd door nacht
 - staat op zichzelf.
- de nacht bestaat uit fragmenten

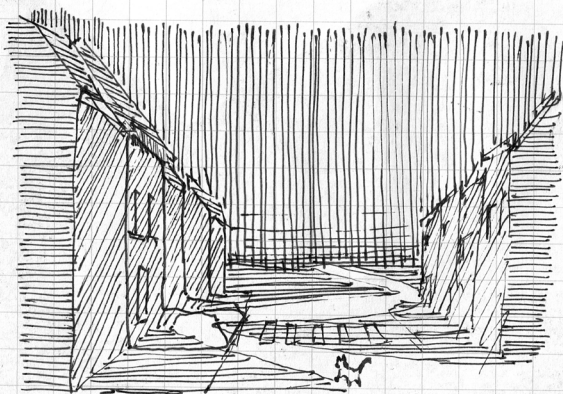
18/03/18

11:04

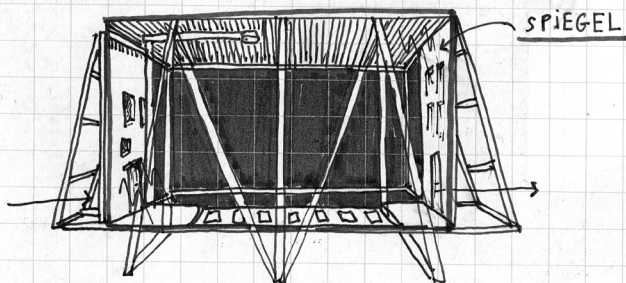
WANNEER IN EEN NABIJE TOEKOMST ELKE STAD ZIJN POËTISCHE NACHT ZAL
MOETEN VERVANGEN HEBBEN OM PLAATS TE MAKEN VOOR MEER ENTERTAINM-
ENT, ZAL EEN NACHT IN VR KUNNEN WORDEN MA- MINSTGEVENDE
GEMAAKT OM DE NOSTALGIE NAAR HET VERLEDEN TE KALMEREN. WAT HEEFT
HET OOI BETEKEND, HOE VOELDE HET OM RONDTE DWALEN IN DE URBANE
NACHT? → AVATARS ZIJN KATTEN → DIE GERAKEN DAN OOK OVERAL
(ZOALS NEWYORK, TOKIO, ...)

MAAR
ZIE WERKERS ID LOUROYT DIE NOG GOED WETEN TOEN ZE AFG TOT 20U
OF ZELFS 19U OPEN BLEVEN, DAT IS VANDAAG NAAR 21U OPGESCHOVEN.
KAN DAT IN EEN GEATOMATISEERDE TOEKOMST 24U / 24U OPEN BLIJVEN?
HET NIEUWE ESCAPISME = VIRTUEEL, OOK DE NACHT ZAL ER NIET AAN
ONTSNAPPEN.

'S NACHTS HOU JE JE KRAMPACHTIG VAST AAN DE RUIMTELIJKE STRUCTUUR VAN
DE DAG.

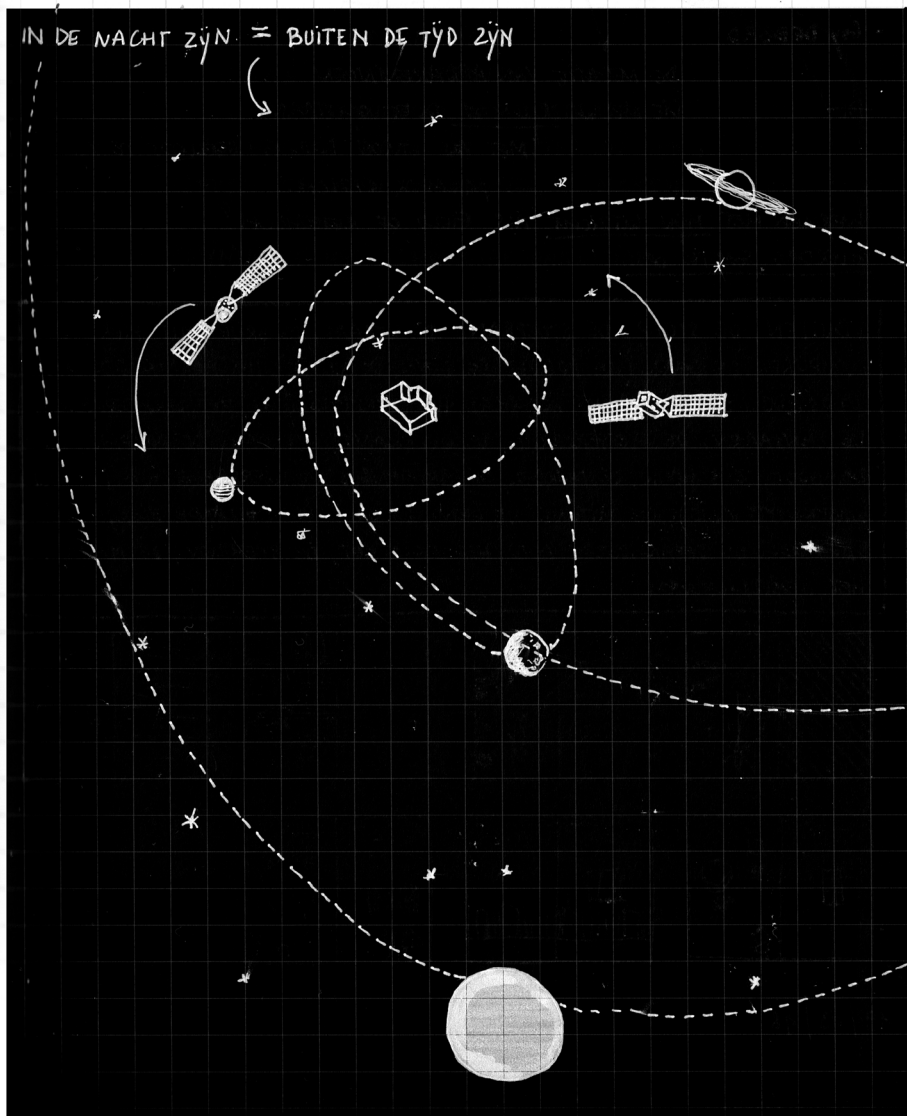

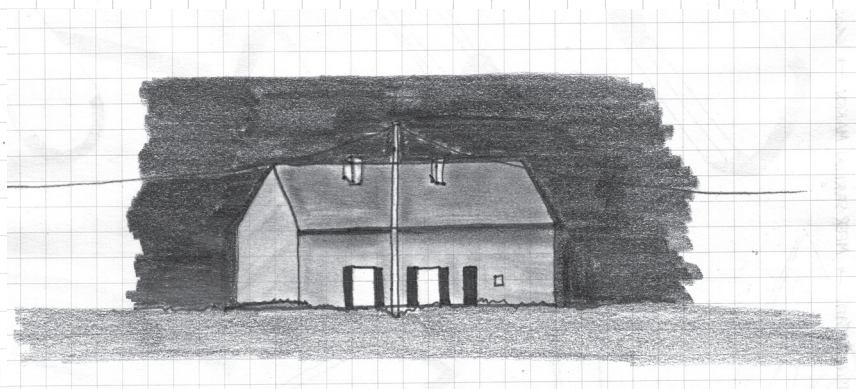
KATTEN ZIG-ZAGGEN DOOR DE N8

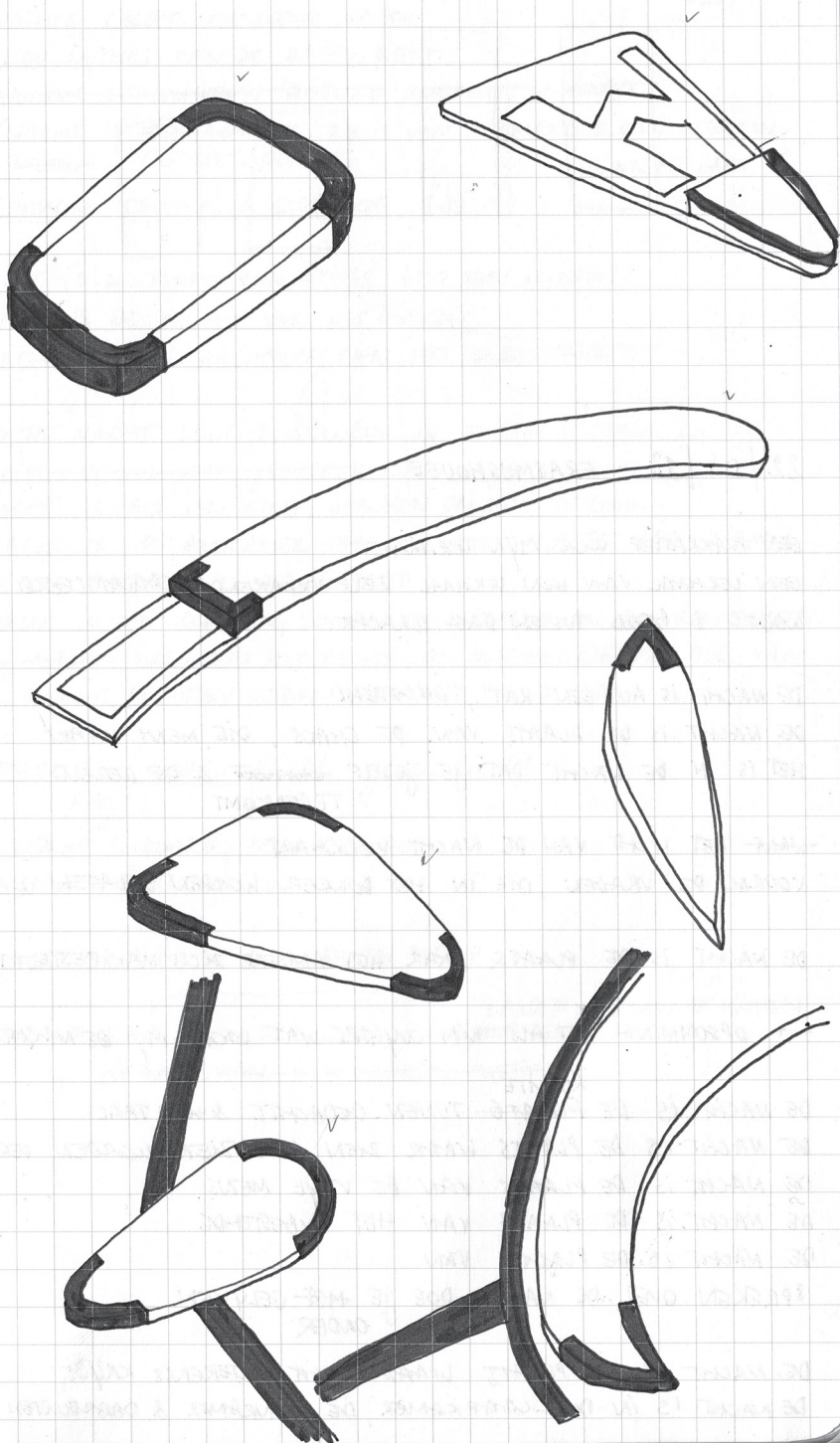
'S NACHTS BEN JE JE MEER BEWUST VAN DE ROUTE DIE JE LICHAAM AFLEGT,
 ALSOF DE LICHT VERVANGEN IS DOOR EEN MEDIUM DAT WEERSTAND BIJDT &
 JE AFDruk ~~NA~~LAAT ONTHOUDT. DE NACHT IS 1 LANGE AANRENSCHAKELING
 VAN KAMERS WAAR JE WANDELT, DAARBUITEN NIETS. NET ALS DE KAMER
 IN EEN HUIS DIE IN HET NIETS BESTAAT, WAAR MELAL & PLANETEN ROND
 HANGEN.

IN DE NACHT ZYN = BUITEN DE TIJD ZYN

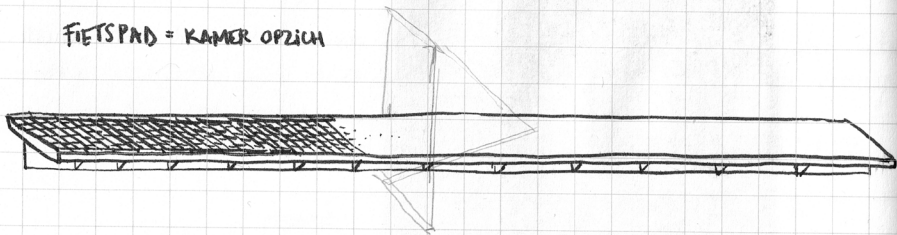

STUKKEN VOOR EEN NIEUW KRUISPUNT SCENOGRAFIE

FIETSPAD = KAMER OPZICH

13/04/18

01:00

CONCEPT VOOR CONCEPTNOTA - BOEKJE

- VAGEN AAN CARL & KUOD: ~~WAS~~ WAAR INFO VINDEN OVER JUISTE BRONNEMING VOOR BIBLIOGRAFIE? EN HOE CITEREN?

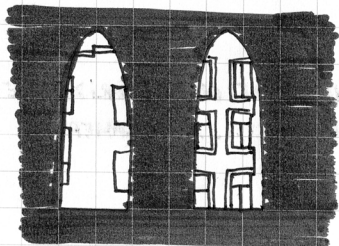
→ BEGINNEN MET OERVOOR AL CONTENT TE SCHRIJVEN IN WORD

SPIEGELS GEBRUIKEN OM MARQUETTE 'STADZICHT' x2, x3, x4!

HOE KAN ANIMALITY NAAR BOVEN KOMEN?

TXT + BEELD.

AANTAL MOOIE BEELDEN ALVAST PRINTEN VOOR IN DIT BOEKJE

3/04/18

19:17

STORYBOARDS VOOR VIDEO:

EERST ENKEL GESPROKEN INL OP ZWART
BEELD.

BEGINNEN MET ENKELE ZEER DONKERE,
ABSTRACTE SHOTS. KUNNEN CLOSE-UP'S ZIJN
OOK SHOTS OP TXT

UTOPIETJES IN DE NACHT

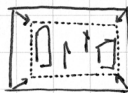
→ COMMON HERITAGE

TXT: KROPOTKIN & TANZAKI

BEWEGEN (DIGITAAL) OVER GEVELS

BINNEN / BUITEN ILLUSIE DOOR BRIGHTNESS /

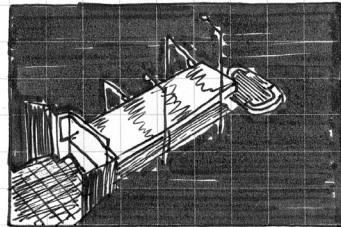
CONTRAST ONTHULINGEN TE DOEN. ZIE FINALE
BEELD FACADE.
→ EIGENDOM IS VOORAL DOM. ^{MOG. MET.} NU AL?!

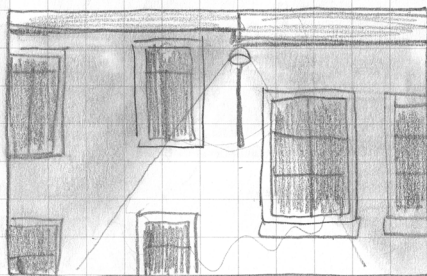
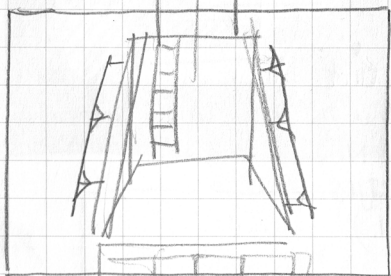
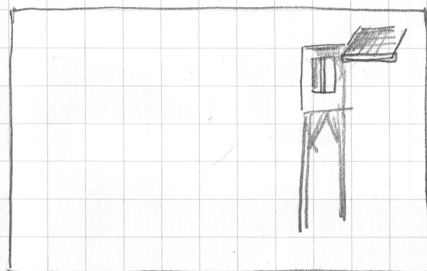
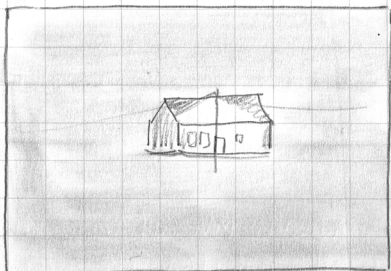
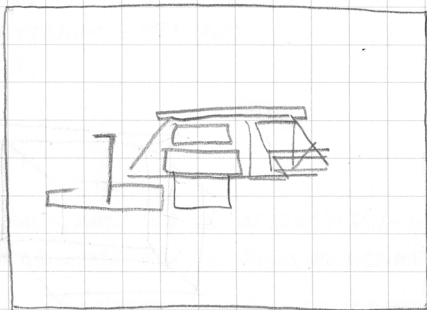
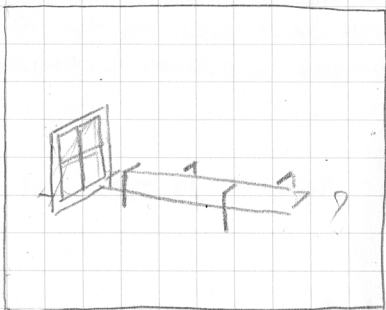
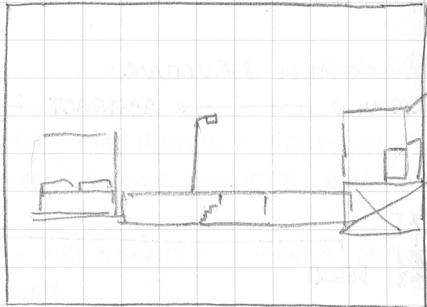
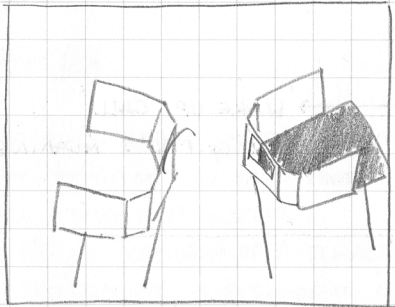
→ UITZOMEN MOGELIJK.

ENKELE TAFERELEN TONEN DIE GAAN OVER HET
MENS ZIJN → CHAO'S, AMMALITY, EROTIEK,
EENZAAMHEID, REVOLTE, ANGST
VOOR DE DOOD.

ALTHOUGH NOTHING IS CERTAIN, THE NOTHING-
NESS THAT ONE ATTAINS AT THE END OF THE
MIGHT, HOWEVER, IS.

...
...
IAT TELING IN ORGINELE TAAL. → DERRIDA LEZEN.

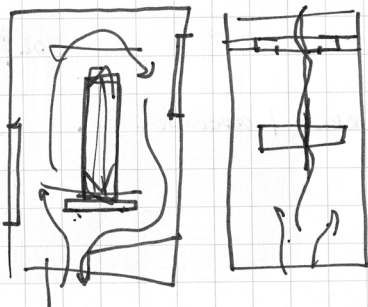
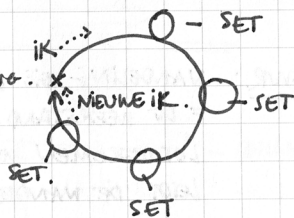

DAY

→ DAY (NEW?)

L GROTE OEFEL MAKEN.

STRUCTUUR VD FILM. → WANDELING.
LANGS PAD DE NACHT VERKENNEN.

NARRATIEF 02 / 05 / 18

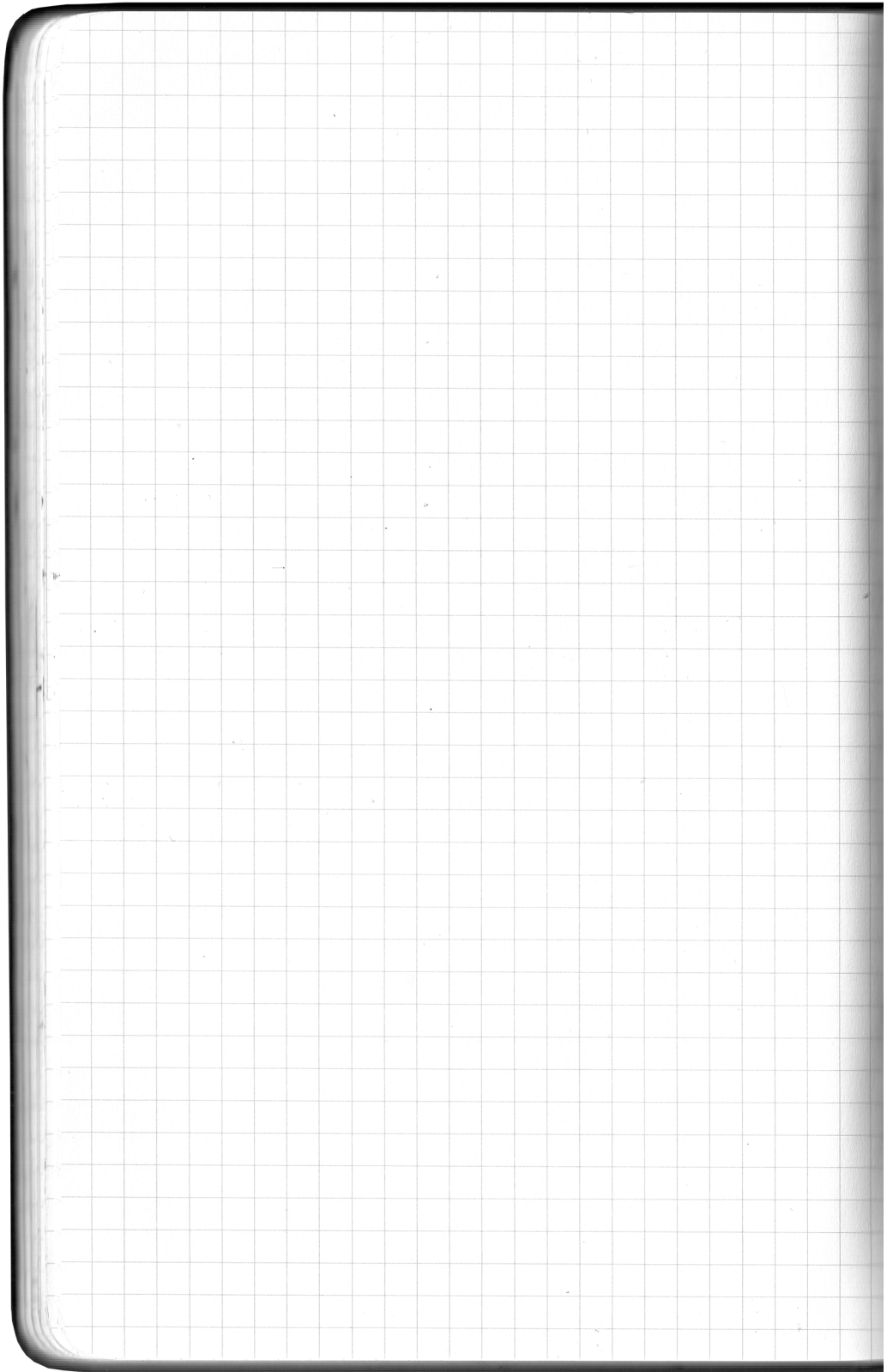
14:19

STRUCTUUR TXT (GESCHREVEN)

- DOMESTICATIE → BEGIN MENSHEID.
- ECONOMIE ↓ AI ↑
- MYTHES VD TEKORTEN
- SPECIEGECISM
- SAPIENS ZELF OEDOMESTICEERD
- DE NACHT = PLAATS VOOR TRANSGRESSIE / KANTLIJN
MOET NAAR ← DE DAG, ESSENTIE.
- MENS AFH V. CONTEXT, NACHT AFH. DAG
- DEZE ARCHITECTUURPRAKTIJK: TOEKOMST IN MENS ALS DIERSOORT.
- ERRO ERGO SUM
- NACHTKAMERS
- WANNEER ALLE ZEKERHEDEN OVER STRUCTUREN DIE OVERDAG HEERSEN
SAMEN MET DE ZON ONDERSPAAN, WORDT DE STAD EEN MAQUETTE DIE NIET
IS VASTGEIJMD.
- JO: MY RESISTANCE
- HET KRUISPUNT, DE GEVEL, HET FRAGMENT, EEN HUISKAMER, DE NEGATIEVE
- EXISTENTIELE ~~MAQUETTE~~ ONTMOETINGEN. MAQUETTE
- ↓ DE NACHT IS ALS EEN KAT + TITEL
- CAN THE FLANEUR WAKE INTO A NEW DAY?

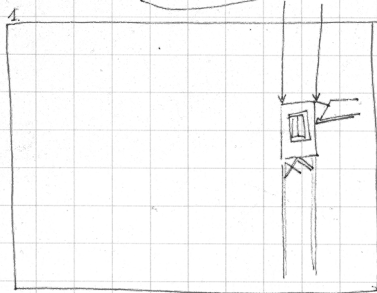
BEGIN

→ NIEUW
BEGIN

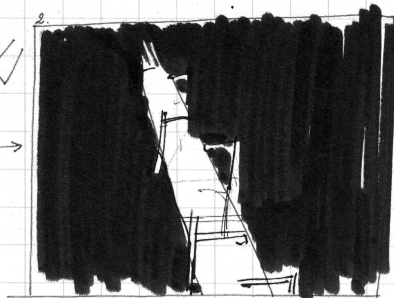

**STORY-
BOARD**

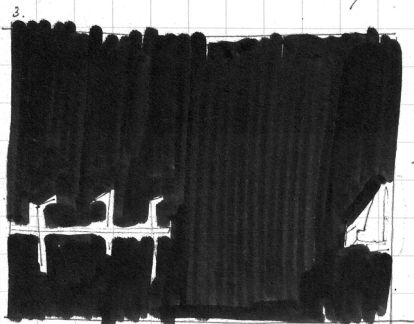
(NA TITEL & NARRATIEF ENZO)

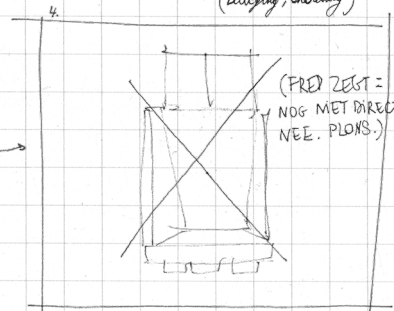
VERHAAL BEGINT VOORZICHTIG BIJ DE VOYEUR
CUT / ZWART

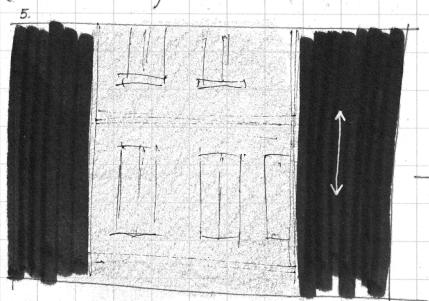
ZWART → BRIGHTNESS / CONTRAST
FOCUS VERLEGGEN
WAAR DIEP
(beweging, onduidelijk)
CUT /

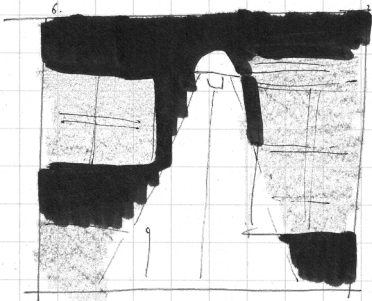
STILSTAAND
DEELD
(OVERGAANG AD NACHT)

(FRED ZEIST =
NOG MET DIRECT
NEE. PLOOS.)

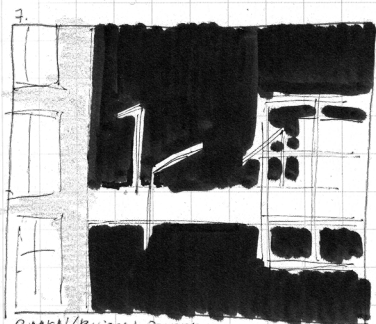

ENKELE SHOTS VAN AFSTAND/KEID
→ OBJECTEN STAAN VER
GEVEL, DONKER: PAN
→ GESLOTENHEID, EIGENDOM, AUTORITAIR

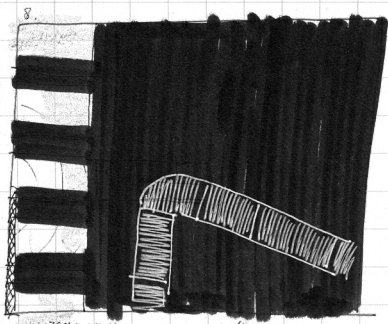
BEGIN VERHAAL OVER LICHT
& WAT HET ONTHULT IS NACHT
UITKLEDEN DIE NACHT!
cut / → maar anders verhaal

I

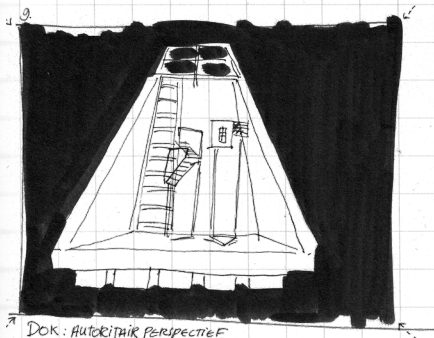

BINNEN/BUITEN DOORBLOKEN.
- LICHTEN ZIJN AAN/ER IS LEVEN.
- LINK NIEUW PAD

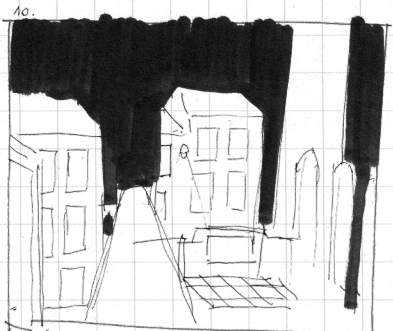
CUT/

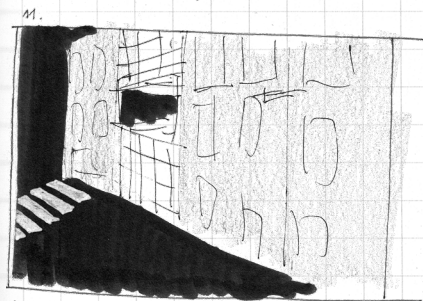
- INWISSELBAARHEID, VERTICAAL/HORIZONTAAL.
BEWADELEN GEVEL, DOORBREKEN PRIVATE EIGENDOM.
+ MEER (2 à 3 Beelden uitbouwen hint xenoprof).

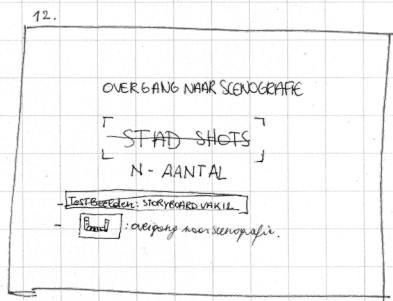
DOK: AUTOKTIEKE PERSPECTIEF.
PLAQUETTE BEELD ± KONTIERING + HINT NAAR NIEUW STUK
→ NACHT IS PLAQUETTE, DOK VOL SPEELSTUKKEN.
(TRACK-IN, TEL OF MET...?)

3:14 (TRAILER)
→ Intro Stadfilm.

KOOLEN, KOPS. (Achtergrond, Kebabpad)
TRAILER: 3.53

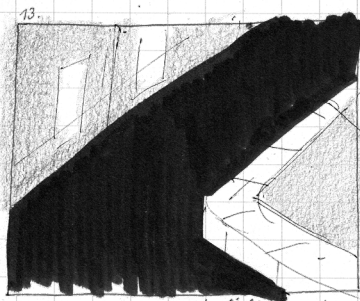
OVERGANG NAAR SCENOGRAFIE

STAD SHOTS
N - AANTAL

Test Beelden: STORYBOORD VAKIL

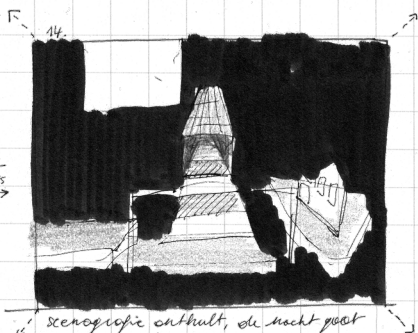
Beeld: overgang naar scenografie.

II

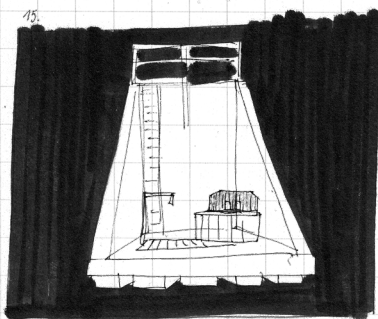

→ De stedelijke nacht lukt aan de scenografie, de nacht legt de scenografie bloot.

↑ z 2
shots
→

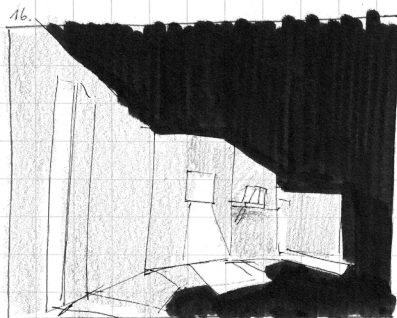

← scenografie onthult, de nacht gaat
schoot heen.
→ TRACK OUT, TRANS

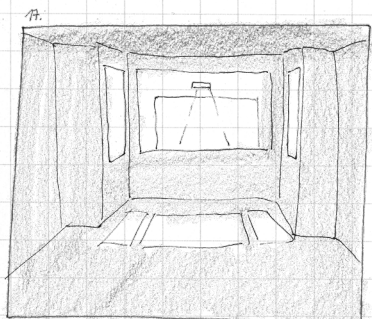

DOK: SCENOGRFIE, INROTOT FERTIGTJE.

→

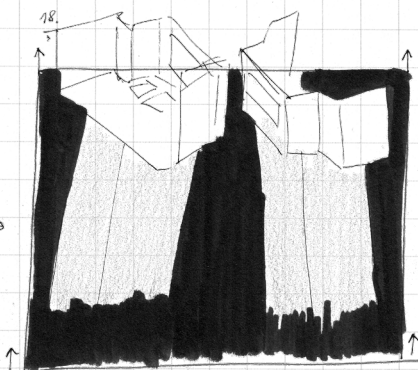

Interieur: opengruimte, secundumtie.

INTERIEUR SHOT, ANDERE BEEL AL DUIDELYK...

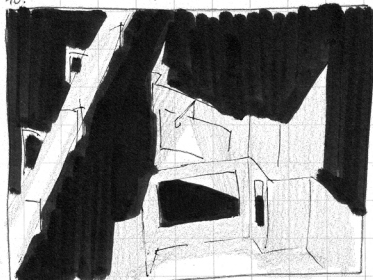
→

PAN OP ↑ ONTHUL DE SPANNING

III

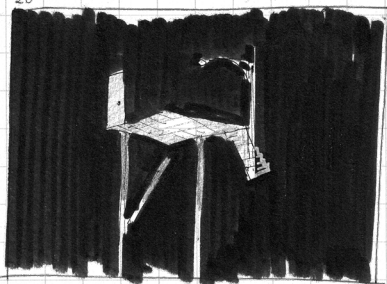
19.

close-up

CUT/

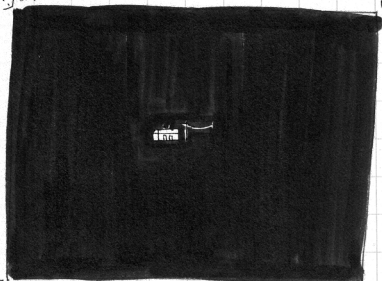
20

licht op, juweel. kleiner als afgebeeld?

CUT/?

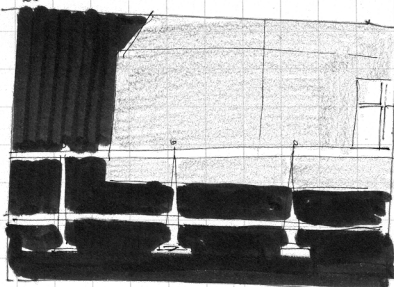
21

FERNIETTE IN DE VERTE

CUT/

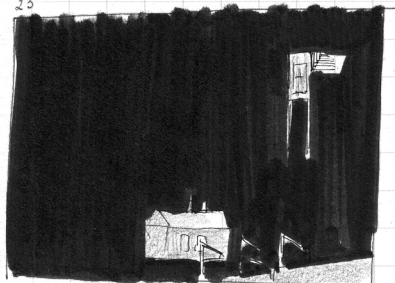
22

DICHTOP DE GEVEL: PAN?, VERLEG FOCUS?

CUT/

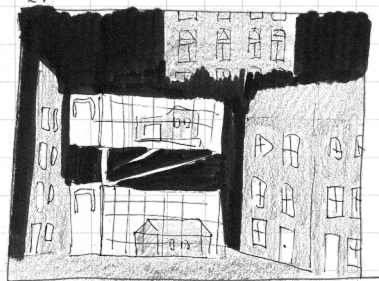
23

TRAILER: 5.07

CUT/

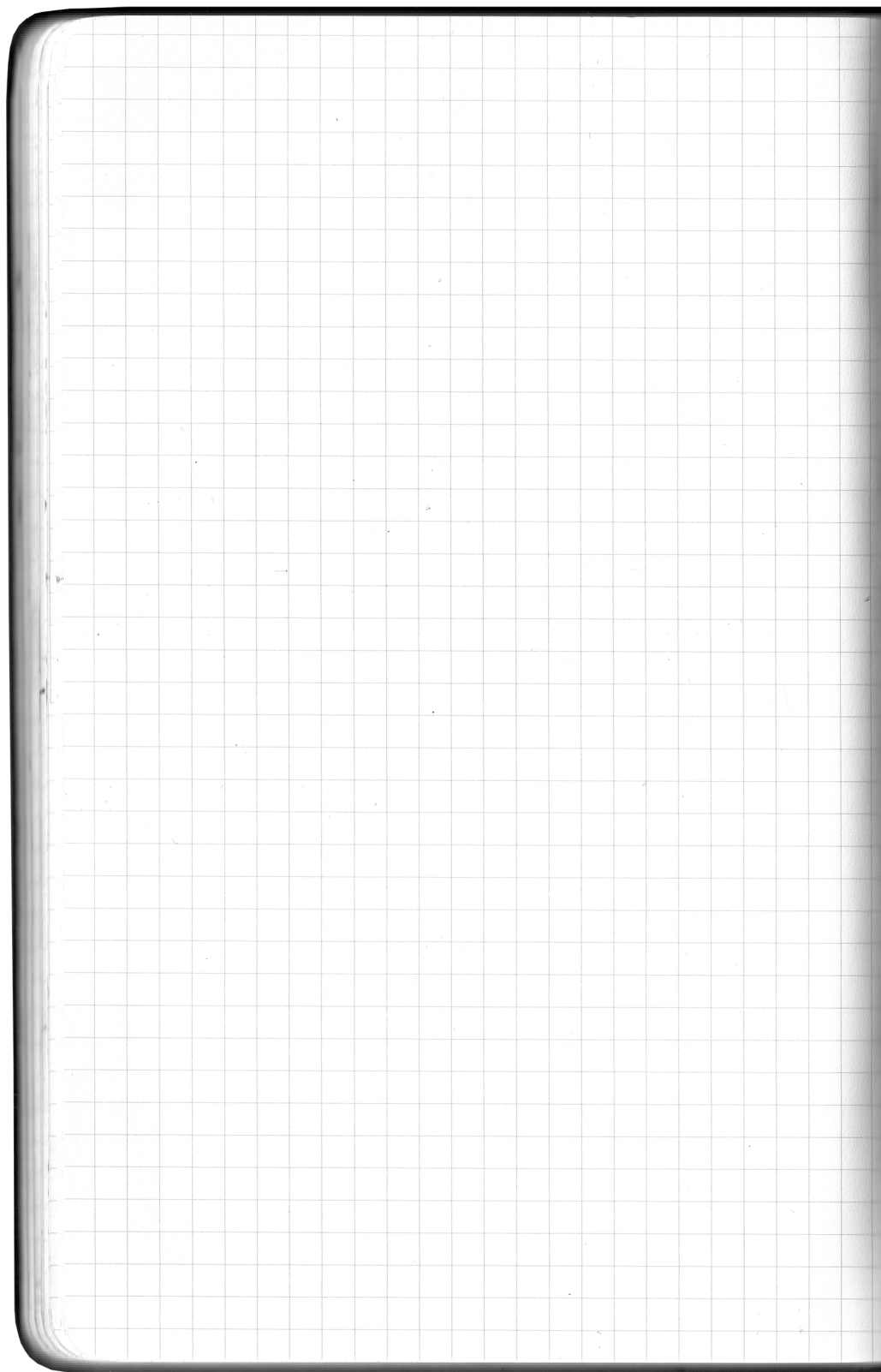
24

TRAILER: 4.09

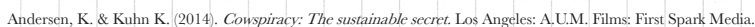
→ FERNIETTE KOMT TERUG OP DEZELFDE PLAATS.

(N)

Theoretisch & beeldend
referentiekader

(& ONE DOCU)

Guy Debord, geboren te Parijs in 1931, was vanaf de oprichting lid van de Situationistische Internationale (1957-1972) en redigeerde geruime tijd *Internationale situationniste*, het belangrijkste tijdschrift van deze organisatie. In 1967 publiceerde hij *La Société du Spectacle*, dat hij in 1973 verfilmd. Het boek stelt zich niet ten doel enkele geïsoleerde, politiek-kritische opmerkingen te maken, maar wil een totale kritiek van de bestaande wereld formuleren, dat wil zeggen van alle aspecten van het moderne kapitalisme en zijn algemene systeem van illusies. In mei 1968 behoorde de auteur tot de meest extremistische stroming in de revolutionaire beweging en maakte hij deel uit van de "Raad voor de Handhaving van de Bezettingen". Hij publiceerde verder onder meer: *Rapport sur la construction des situations* (1957); *Mémoires* (met Asger Jorn, 1958); *Contre le cinéma* (1964); "Thèses sur l'Internationale situationniste et son temps" (met Gianfranco Sanguinetti, in *La véritable scission dans l'Internationale*, 1972). Hij vertaalde het werk van Censor (Gianfranco Sanguinetti), *Véridique rapport sur les dernières chances de sauver le capitalisme en Italie* (1976).

Uit de persreactie:

"Wanneer men sommige critici mag geloven, brengt het boek van Guy Debord een toon en een oorspronkelijkheid in de revolutionaire theorie zoals men die sinds Marx niet meer gekend heeft". *Edmagramme*, 6 december 1967.

'De Spektakelmaatschappij' heeft sinds zijn verschijnen in 1967 voeding gegeven aan de discussies van geheel extreem-links. Dit werk, dat mei 1968 voorspelde, wordt door sommigen beschouwd als *Het Kapitaal* van de nieuwe generatie'. *Le Nouvel Observateur*, 8 november 1971.

GUY DEBORD DE SPEKTAKELMAATSCHAPPIJ

GUY
DEBORD

DE SPEKTAKEL MAATSCHAPPIJ

1

DEBO

1976

HOGESCHOOL GENT

000050080811

Debord, G. (1971) *De spektakelmaatschappij*. Parijs: Editions Champ Libre.

Nog nooit werd in Nederland zo veel expliciet sociaal geëngageerde kunst gemaakt als vandaag. Niet eerder waren culturele actoren van allerlei slag zo actief betrokken bij de meest uiteenlopende maatschappelijke kwesties, van de herstructurering van de problemwijken en de erosie van de publieke ruimte tot prostitutie, massatoerisme en gentrificatie. Het gaat om een bont gezelschap van niet alleen kunstenaars, maar ook architecten, vormgevers, documentairemakers en culturele bemiddelaars.

In *TOO ACTIVE TO ACT* stelt BAVO de vraag naar dit cultureel activisme en het engagement waarvan het getuigt. Hoe interveniëren de culturele acties in de bestaande processen waarin ze verandering willen bewerkstelligen? Hoe doeltreffend is deze kunstproductie? Heeft deze vorm van cultureel activisme een werkelijk emanciperend en veranderend effect? Kunnen deze cultureel activisten vanuit hun ingebedde positie nog een waarachtige politieke en maatschappelijke invloed uitoefenen?

Met beeldessay van Hendrik-Jan Grievink.

valiz

www.valiz.nl
www.bavo.biz

BAVO TOO ACTIVE TO ACT

BAVO TOO ACTIVE TO ACT

valiz

CULTUREEL
ACTIVISME
NA HET
EINDE VAN DE
GESCHIEDENIS

Bavo. (2015). *Too active to act: cultureel activism na het einde van de geschiedenis*. Amsterdam: Valiz.

In *Oog en geest* zet Merleau-Ponty kernachtig en helder zijn ideeën over waarneming uiteen. De schilderkunst speelt daarbij een belangrijke rol. Door te kijken met de ogen van schilders als Cézanne, Klee en Matisse stelt hij ons in staat onze vertrouwde wereld in een nieuw licht te zien. Uit hun schilderijen spreekt een lichamelijke betrokkenheid, een belichaamd zien. Dit zien impliceert een kritiek op het reductionistische, wetenschappelijke denken en is het vertrekpunt voor Merleau-Ponty's fenomenologie van de waarneming.

Met aansprekende voorbeelden en in een prachtige beeldende taal ontvouwt Merleau-Ponty zijn ideeën over de verhouding tussen lichaam, geest en wereld, perspectief, kleur en beweging.

Maurice Merleau-Ponty (1908 – 1961) is een van de grote filosofen van de twintigste eeuw. *Oog en geest* vormt het sluitstuk van zijn oeuvre. Nog steeds wordt dit essay veel gelezen in de filosofie en de kunstwetenschappen – de invloed reikt dan ook tot de dag van vandaag.

ISBN 978-90-73040-00-7

9 789073 040007 >
www uitgeverijparrèsia.nl

Maurice Merleau-Ponty / Oog en geest

Parrèsia

Maurice Merleau-Ponty

Oog
&
geest

Parrèsia

Merleau-Ponty, M. (2012). *Oog en geest*. Amsterdam: Uitgeverij Parrèsia.

PENGUIN
LITTLE BLACK
CLASSICS

£1
CAN \$2

N° 20

The Communist Manifesto

This revolutionary summons to workers transformed the modern world and still shapes millions of lives today.

ISBN 978-0-14-139798-6 60200
9 780141 397986

Karl Marx & Friedrich Engels

Karl Marx
&
Friedrich Engels

PENGUIN CLASSICS

The Communist
Manifesto

N° 20

Marx, K. & Engels, F. (2015). *The communist manifesto*. UK: Penguin Classics.

"No other work deals so profoundly with what the human mind has imagined about life between sunset and sunrise. Written for anyone who wants to explore night's aura, lore, and cultural and philosophical resonances, *Night Passages* will open your eyes to the power of darkness. There are new discoveries to be made on every page."

—WILLIAM SHARPE, Barnard College

Elisabeth Bronfen investigates the nocturnal spaces in which extraordinary events unfold, and casts a critical eye into the darkness that enables the irrational exploration of desire, transformation, ecstasy, transgression, spiritual illumination, and moral choice. She begins with an analysis of classical myths depicting the creation of the world and then moves through night scenes in Shakespeare and Milton, Gothic novels and novellas, Hegel's romantic philosophy, and Freud's psychoanalysis. Bronfen also demonstrates how modern works of literature and film, particularly film noir, can convey that piece of night the modern subject carries within. From Mozart's "Queen of the Night" to Virginia Woolf's oscillation between day and night, life and death, and chaos and aesthetic form, Bronfen renders something visible, conceivable, and comprehensible from the dark realms of the unknown.

"Bronfen moves between the realms of philosophy, literature, psychoanalysis, and music with innovative reflections on myth and its aftermath. *Night Passages* is a critical classic with insight into the arrangement of Europe's major languages, linguistic homogeneity and heterogeneity, and relations between Eurocentricity and diaspora."

—DAVID PUNTER, author of *Rapture, Literature, Addiction, Secrecy*

ELISABETH BRONFEN is professor of English and American studies at the University of Zurich. Her numerous books include *Specters of War: Hollywood's Engagement with Military Conflict*, *Over Her Dead Body: Death, Femininity, and the Aesthetic*, *The Knotted Subject: Hysteria and Its Discontents*, and *Home in Hollywood: The Imaginary Geography of Cinema*.

PRINTED IN THE U.S.A.

COLUMBIA UNIVERSITY PRESS NEW YORK CUP.COLUMBIA.EDU

COVER IMAGE: Lila Horner

COVER IMAGE: *Night Sea* (1977) by Felix Andrade, American (1917–2006), Philadelphia Museum of Art, Gift of the Philadelphia Arts Exchange, 1978, The Bridgman Art Library.

COLUMBIA

NIGHT PASSAGES
PHILOSOPHY, LITERATURE, AND FILM

BRONFEN

NIGHT PASSAGES

PHILOSOPHY,

LITERATURE,

AND FILM

ELISABETH BRONFEN

Bronfen, E. (2013). *Night passages: Philosophy, literature, and film*. New York: Columbia University Press.

'An ordinary person's guide to hope.

Read this book'

Arundhati Roy

'As accessible as it is brilliant, *No Is Not Enough* is an essential blueprint for a worldwide counterattack'

Owen Jones

'Who better than Naomi to make sense of this madness, and help us find a way out?

A top-of-the-stack must read'

Michael Stipe

'Naomi Klein's new book incites us brilliantly to interweave our No with a programmatic Yes. A manual for emancipation'

Yanis Varoufakis

'Magnificent . . . a courageous coruscating counterspell'

Junot Diaz

Naomi Klein No Is Not Enough

NAOMI KLEIN

NO

IS NOT ENOUGH

Defeating the New Shock Politics

allen lane

Klein, N. (2017). *No is not enough: Defeating the new shock politics*. Great-Britain: Allen Lane.

'Shows us where mankind is headed in an absolutely clear-sighted and accessible manner'
JARVIS COCKER

WAR IS OBSOLETE

You are more likely to commit suicide than be killed in conflict

FAMINE IS DISAPPEARING

You are more at risk of obesity than starvation

DEATH IS JUST A TECHNICAL PROBLEM

Equality is out, but immortality is in

WHAT DOES OUR FUTURE HOLD?

'Even more readable, even more important, than his excellent *Sapiens*'
KAZUO ISHIGURO, GUARDIAN BOOKS OF THE YEAR

Illustration © Stuart Daly, Design © Suzanne Dean

VINTAGE
POPULAR SCIENCE £9.99
Penguin Random House
penguin.co.uk/vintage

Yuval
Noah
Harari

Homo Deus

A Brief
History of
Tomorrow

VINTAGE

THE MILLION COPY BESTSELLER

Yuval Noah Harari

AUTHOR OF
Sapiens

Homo Deus

A Brief History
of Tomorrow

'Homo Deus will shock you. It will entertain you.
It will make you think in ways you had not thought before'
DANIEL KAHNEMAN

VINTAGE

Harari, Y.N. (2017). *Homo Deus: A brief history of tomorrow*. London: Vintage

PETER KROPOTKIN THE CONQUEST OF BREAD

■ ■ ■ ■ The great subject animating the pages of *The Conquest of Bread* is the movement of the exploited as a whole. Nothing is conceded to this or that historical group of intervention. Anarchists, as a conscious minority, find a place there because they are part of that great movement, not as the spokesmen of any specific organisation in terms of political space. Kropotkin was convinced that the revolution would be impossible if it were not already in action. To consider it as something that we shall meet out of the blue one day is a Blanquist myth that is foreign to both Kropotkin and all anarchists. This immense task is built day by day in the class struggle between exploiter and exploited.

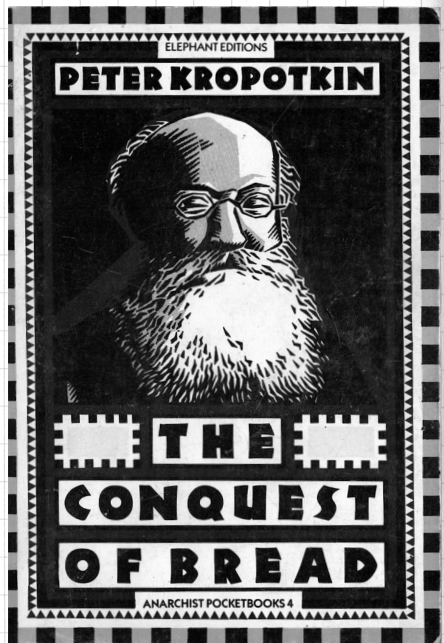
■ ■ ■ ■ Within the revolutionary totality the movement finds its orientation, becomes process and project, removes the obstacles that are put in its way by the forces of reaction, undergoes defeats that are substantially victories, constructs great victories that are substantially defeats. All that would be impossible if the final dream were not reality starting here and now.

COVER DESIGNED BY CLIFFORD HARPER
ELEPHANT EDITIONS

PETER KROPOTKIN

THE CONQUEST OF BREAD

ANARCHIST POCKETBOOKS 4

Kropotkin, P. (1990). *The conquest of bread*. London: Elephant Editions.

Neoliberalism isn't working. Austerity is forcing millions into poverty and many more into precarious work, while the left remains trapped in stagnant political practices that offer no respite.

Inventing the Future is a bold new manifesto for life after capitalism. Against the confused understanding of our high-tech world by both the right and the left, this book claims that the emancipatory and future-oriented possibilities of our society can be reclaimed. Instead of running from a complex future, Nick Srnicek and Alex Williams demand a postcapitalist economy capable of advancing living standards, liberating humanity from work and developing technologies that expand our freedoms.

'A powerful book: it not only shows us how the postcapitalist world of rapidly improving technology could make us free, but it also shows us how we can organise to get there. This is a must-read'
PAUL MASON, AUTHOR OF POSTCAPITALISM: A GUIDE TO OUR FUTURE

'Srnicek and Williams demonstrate how a sustainable economic future is less a question of means than of imagination. The postcapitalist world they envision is utterly attainable, if we can remember that we have been inventing the economy all along'
DOUGLAS RUSHKOFF, AUTHOR OF PRESENT SHOCK: WHEN EVERYTHING HAPPENS NOW

'*Inventing the Future* is exactly what we need right now. With immense patience and care, it sets out a clear and compelling vision of a postcapitalist society. Equally importantly, it lays out a plausible programme which can take us from 24/7 capitalist immiseration to a world free of work'
MARK FISHER, AUTHOR OF CAPITALIST REALISM

POLITICS
VERSObOOKS.COM
£12.99/\$19.95/\$23.95 CAN

Cover art by Michael Osovet

INVENTING THE FUTURE
NICK SRNICEK
ALEX WILLIAMS

DEMAND
FULL
AUTOMATION

DEMAND
UNIVERSAL
BASIC
INCOME

DEMAND
THE
FUTURE

Inventing the
Future

Postcapitalism
and a World
Without Work

Nick Srnicek
Alex Williams

Srnicek, N. & Williams, A. (2015). *Inventing the future: Postcapitalism and a world without work*. London: Verso.

*We sleep through our lives in a dreamless sleep.
But where is our life?
Where is our body? Where is our space?*

Georges Perec (1936–82), author of the novel *Life: A User's Manual*, was one of the most surprising and enjoyable of all modern French writers. The pieces in this volume show him to be at times playful, more serious at others, but writing always with the lightest of touches. He had the keenest of eyes for the 'infra-ordinary', the things we do every day – eating, sleeping, working – and the places we do them in without giving them a moment's thought. But behind the lightness and humour; there is also the sadness of a French Jewish boy who lost his parents in the Second World War and found comfort in the material world around him, and above all in writing.

This volume contains a selection of Georges Perec's non-fiction works, along with a charming short story. It includes notes and an introduction describing Perec's life and career.

'One of the most significant literary personalities in the world' ITALO CALVINO

Edited and translated by JOHN STURROCK

The best books ever written

PENGUIN CLASSICS

PEREC
Species of Spaces and Other Pieces

PENGUIN CLASSICS

Cover photograph: Georges Perec in
1978 © Sophie Bessoule/Catifa

Penguin Literature
UK £10.99 CAN \$25.00 US \$19.00

PENGUIN CLASSICS

GEORGES PEREC

Species of Spaces and Other Pieces

Perec, G. (2008). *Species of spaces and other pieces*. (14e druk). Londen: Penguin Classics.

Philosophy
Religion

"...an important addition to the translations of Heidegger's lecture courses."
—*International Philosophical Quarterly*

"The translations of these lectures have succeeded splendidly in giving readers an indication of the trenchant incisive force of the original German. Heidegger's concern with a linguistic presence (presence and our only access to the realm of existence) you also encounter in contemporary."

—*Choice*

"There is much that is new and valuable in this book, and McNeill and Walker's faithful translation makes it very accessible."

—*Review of Metaphysics*

First published in German in 1983 as volume 25/30 of Heidegger's collected works, *The Fundamental Concepts of Metaphysics*, a lecture course given in 1929/30, includes an extended treatment of the history of metaphysics and an elaboration of a philosophy of life and nature. Heidegger's concepts of organism, animal behavior, and environment are uniquely developed and defined with intensity.

WILLIAM MCNEILL is Associate Professor of Philosophy at DePaul University. He is co-translator (with Julia Davis) of Heidegger's *Being & Time* by Martin Heidegger.

NICHOLAS WALKER is Research Fellow in Philosophy and Literature at Magdalene College, Cambridge.

Studies in Continental Thought — John Sallis, general editor

Cover illustration: photo courtesy of Hermann Heidegger.

INDIANA UNIVERSITY PRESS
OFFICE OF SCHOLARLY PUBLISHING
Bloomington & Indianapolis
iupress.indiana.edu

Heidegger

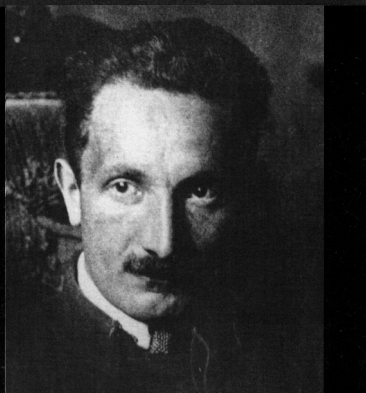
THE FUNDAMENTAL CONCEPTS OF METAPHYSICS

Martin Heidegger

THE FUNDAMENTAL CONCEPTS OF METAPHYSICS

World, Finitude, Solitude

Translated by William McNeill and Nicholas Walker

Heidegger, M. (1995). *The fundamental concepts of metaphysics: World, finitude, solitude*. Indiana: Indiana University Press

VINTAGE CLASSICS

www.vintage-classics.info

'Elegant...a delight to read'
Independent on Sunday

This is an enchanting essay on aesthetics by one of the greatest Japanese novelists. Tanizaki's eye ranges from architecture to food and combines an acute sense of the use of space in buildings with perfect descriptions of lacquerware under candlelight and women in the darkness of a house of pleasure. The result is a classic description of the collision between the shadows of traditional Japanese interiors and the dazzling light of the modern age.

See also: *The Makioka Sisters*

VINTAGE CLASSICS LOVE TO READ LOVE VINTAGE

20

ESSAYS/AESTHETICS £6.99

ISBN 978-0-09-28357-7

Random House
www.vintage-books.co.uk

Cover detail of an album cover made of lacquer, Japanese, reproduced by courtesy of V&A Images, © Victoria and Albert Museum, London

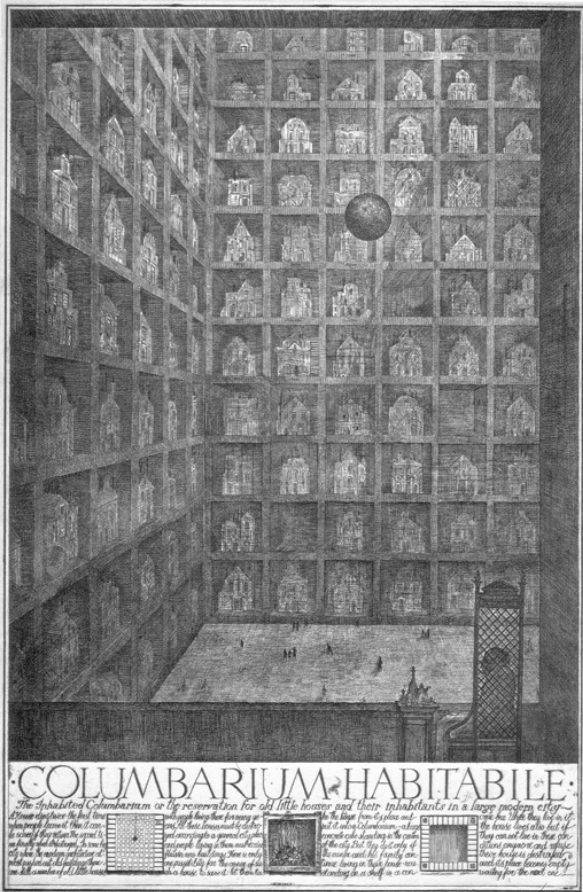
JUNICHIRO TANIZAKI IN PRAISE OF SHADOWS

VINTAGE TANIZAKI

In Praise of Shadows

Tanizaki, J. (1977). *In praise of shadows*. (zesde druk); London: Vintage.

Andere referenties

Brodsky and Utkin
J. G. Ballard
Edward Hopper
Francis Bacon
Atelier Bildraum
Michael Borremans
Hans Op de Beeck
Church of Ra
Roy Andersson
Frederik Buyckx
Dirk Braeckman
David Claerbout
Gilbert Fastenaekens
Tom Callemin
J.M.H Berckmans
Stijn De Vos &
Ruben Dhont
Night on earth - 1991
Taxi Driver - 1976
After hours - 1985
Dogville - 2003
Under the skin - 2013
It comes at night - 2017

...